

BUTLETÍ INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Núm. 239 - Any XXI

GENER de 1984

Cloent el període de les festes nadalenques, SS. MM. els Reis d'Orient visitaren la nostra vila davant la sempre il·lusionada mirada dels petits agramuntins.

'Misteri del Naixement de Jesús Infant'

De mica en mica, els agramuntins ens adonem que el nostre Temple parroquial és alguna cosa més que un edifici on els creients poden complir amb els preceptes religiosos, àdhuc amb tota la significació espiritual que comporta, i anem constatant que l'església de Santa Maria és una veritable joia artística que s'alça enmig de la nostra vila. I com a obra d'art, conjumina perfectament amb totes les arts amb qui es relaciona. La nit de Nadal ho poguérem constatar amb la representació del «Misteri del Naixement de Jesús Infant» on, a penes sense cap recurs teatral, amb una gran migradesa de mitjans, s'aconseguí un impacte en els espectadors que omplien el temple.

Mn. Manuel Pal, impulsor i organitzador d'aquesta representació que comptà amb la col·laboració de nombrosos fe'lgresos que encarnaren els diversos personatges del «misteri» o bé ajudaren en el muntatge, ens diu en la presentació de l'obra que fou escrita per Ramon Llull l'any 1310 i que, se sàpiga, és la primera vegada que és representada. Aquest fet ja és important. Com ho és el d'aplegar a una sèrie de gent, la majoria sense cap experiència teatral, i fer-los recitar un text Llulià davant un públic que no sabia pas ben bé el que anava a veure i a escoltar, dues coses que caldria separar ja que, si com hem dit l'impacte visual es produí sense apenes emprar recursos teatrals, la comprensió del text que es declamava no crec que l'aconseguís pas gaire gent ja que és molt ric i dens i difícil de capir, àdhuc llegint-lo, a la primera vegada.

Molt bé en general, la feina de la gent que encarnava els diversos personatges i més si tenim en compte la poca preparació prèvia, que la majoria era novella en

Un moment de la tercera part de la representació del «Misteri» de Ramon Llull.

aquestes tasques i la dificultat intrínseca del text que caldria suavitzar introduint-ho d'altres elements —música, llum, etc.— que ajudarien a una major comprensió de l'obra. Una obra que crec que s'haurà de seguir representant en anys successius deslligant-la, però, dels actes religiosos i fent sobresortir les grans possibilitats que com a representació teatral té dins el marc del nostre Temple.

BERTRAN

IMATGES D'AHIR

Sant Antoni havia estat sempre una festa de gran tradició entre els agramuntins que, com veiem en la fotografia d'aquelles mes i que es correspon a la celebració dels anys 20, omplien la plaça de l'Església per seguir els magnífics Tres Tombs. Homes i bèsties oferien un espectacle la desaparició del qual, és encara sentit per aquells que ho coneixien. La pagesia, amb el canvi de patró i de sentit de la seva festa, no l'ha encertada pas gaire.

AGENDA

DESEMBRE

dissabte, 10 — RODA DE TEATRE

Un nou grup teatral ha passat —amb motiu del 9è Pla d'Acció Cultural— aquest vespre pel Casal. Ha estat el Grup Teatre Caràtula de Molins de Rei, que ha representat una obra, molt curta, de Jaume Serra i Fontelles «Deixeu-me ser mariner».

diumenge, 11 — VII CENTENARI

Deixem constància cronològica que s'han celebrat actes en commemoració del «VII Centenari del Grup Escultòric de la Portalada del Temple de Santa Maria d'Agramunt», ja que una àmplia informació d'aquestes, ja s'ha publicat en el número anterior a aquest.

VISITA PASTORAL

Amb la trobada d'aquesta tarda, del Bisbe Joan amb els feligresos agramuntins —que ha tingut lloc al Foment Parroquial, i on hi han acudit una setantena de persones—, han acabat els actes programats amb motiu de la seva Visita Pastoral, com a Bisbe d'Urgell, a la nostra Vila i que s'inicià ahir.

dimecres, 14 — TV3

Per primera vegada i en directe s'ha pogut veure a Agramunt —sols a Kipps i en una botiga de Ràdio-TV de la plaça Mercadal—, televisió de la cadena catalana TV3. Ha estat la retransmissió del partit de futbol Espanyol-Barça.

LLIBRE

Ja ha sortit el segon volum de l'obra poètica de mossèn Manuel Pal i Casanovas «Temps de Cantar». Dins aquest i amb el títol de «Petjades III. Agramuntins», hi ha més d'una vintena de planes dedicades a Agramunt i rodalies.

divendres, 16 — DE TELEVISIO

Els agramuntins que segueixen la sèrie televisiva «Anillos de Oro», han quedat gratament sorpresos en l'episodi d'aquest vespre «Todo un caballero», ja que un dels seus intèrprets era el jove agramuntí Jaume Jovell. De fet no és la primera vegada que fa televisió, ja que ha sortit en algun espot publicitari. Per altra part, també ha fet teatre i cinema, i ara també està ficat en el món ràdiofònic, en una emissora catalana.

diumenge, 18 — CREU ROJA

En commemoració de l'Any Mundial de la Creu Roja, l'Assemblea Local i la Brigada n.º 27 d'Agramunt, han organitzat actes (els trobareu detallats en aquest mateix SIO) en homenatge a tot els personal voluntari, socis i col·laboradors.

dimecres, 21 — CONFERENCIES

La Junta del Foment Pro-Mercat d'Agramunt i Comarca, ha organitzat darrerament dues conferències-colloqui sobre temes econòmics, que han tingut molt bon ressò, ja que l'assistència ha estat d'una seixantena de persones (per sessió) i amb molta gent jove. Cal dir però, que molts d'ells, eren assistents del curs de Comptabilitat que s'està realitzant aquest dies.

La primera conferència tingué lloc al Casal el passat dia 14 al vespre. Fou impartida per Jordi Vilalta (economista) i parlà sobre: Els impostos de tot empresari. Què és una inspecció fiscal? Què serà l'I.V.A.? (Impost Valor Afegit).

En la d'aquest vespre, al cinema Avinguda IV, ha parlat Francesc Sopena (advocat) sobre: Noves responsabilitats de l'Empresari segons la reforma del Codi Penal. Aspectes jurídics dels impagats.

dijous, 29 — REINCIDENCIA

De nou —aquesta matinada— han robat al bar Joventut, situat en ple carrer A. Guimerà. Segons es dedueix, els lladres hi han entrat per la mateixa porta i sense forçar el pany, un cop dins han escurat les màquines —de tabac i jocs— que admeten moneres, i també s'han emportat la televisió en colors que hi tenien. Es de suposar que per endur-se aquest voluminós aparell, s'han servit d'algun vehicle a motor.

dissabte, 31 — DESTES NADALENQUES

De totes les celebracions i actes que es fan aquests dies, donem un ampli resum en aquest mateix SIO.

EDITORIAL

L'ensarronada

Amb tot i que som ben conscients que la nostra publicació no va gaire més enllà dels límits de la nostra reduïda comunitat. Amb tot i que sabem que el que es diu en aquesta columna no incideix ni poc ni molt en els esdeveniments que per un motiu o altre tenen certa transcendència en el viure quotidià. Amb tot i que, en resum, som els primers en conèixer que la nostra missió no pot ser gran cosa més que testimonial dels fets i coses que ens envolten ara i aquí, també ens sembla que, malgrat que sigui només per decència, devem solidaritzar-nos amb les justificades protestes que es donen arreu del país quan, des d'un ens exclusivista i pràcticament estatal, s'afavoreix i promociona un fet que té totes les aparences d'una col·lectiva aixecada de camisa.

Naturalment que ens referim a l'emissió que TVE ens va fer el passat dia dels Reis de la primera pel·lícula tridimensional. Perquè el de menys és si «FORT-TI» té un entramat argumental més o menys acceptable car això es dona, dissortadament, en la majoria de filmacions que ens arriben a les nostres llars. Podríem també ésser condescendents i inclús comprensius que la visualització hagi estat altament deficient (a fi de comptes ha estat el primer intent), i mancada al nostre entendre de més efectes especials que són el pebre i la sal dels films en tres dimensions. Però el que clama al cel, allò que no té nom ni explicació, és tot el parament que es va organitzar per la distribució i venda d'unes ulleres dites «especials», que de ben poca cosa serviren. Valga'ns Déu quina ensarronada!

Els únics que s'ho deuen haver passat «pipa» són els venedors d'aquells cartronets bicolors pel profitós agostet que els deu haver representat, cosa que sempre és d'agrair en un moment de crisi com l'actual.

I amb tot, podem agrair també als que tant en saben, que possessin els entrebancs suficients que impediren, el passat mes de setembre, que fos TV3, des de Barcelona, la que fes el mateix experiment. No sabem com hauria estat la visualització de la pel·lícula ni tampoc com s'hauria dut a terme la distribució de les ulleretes, però en el cas molt probable d'haver seguit un procediment semblant, us imagineu com ens haurien posat els de «los 300 Millones»?

Malgrat tot, potser podem estar d'enhorabona.

«SIO»

Redactor en Cap: Jaume Cots i Solé

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà, Ricard Creus, Josep M.ª Lluç, Pere Mora, Teresa Prados, Joan Puig, Rosa-Mari Sera, Antoni Ponsa, Joan Pijuan, Anna Santacreu i Soledat Solanes.

Col·laboradors: Jaume Brils, Ramon Creus, Josep Farreny, Jaume Figuera, Agnès Pedrós, Lluís Pons, Deudat Pont Pauli Ribera, Magda Trepas, Guillem Viladot, Ferran Ros i Jordi Martí.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)

Amb la col·laboració del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració

Plaça Església, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 800 ptes.
Estranger 900 ptes.
Número solt 75 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Per a subscripcions i anuncis poden dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79
o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81
Jaume Cots - Tel. 39 01 32

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors a SIO, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig

Els escrits que arribin a SIO, perquè puguin sortir publicats en el mes de data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat, 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Mafet d'Agramunt, 10-1-84

Sr. Director:

Al número de desembre de SIO, en la secció Noticiari de la Ribera del Sió, la corresponsal de Mafet d'Agramunt, dona la notícia d'una subvenció de 18.000 ptes., per part del Departament de Joventut de Lleida. La Societat Ntra. Sra. del Remei puntualiza que aquesa quantitat està aprovada però encara no se n'ha rebut cap pesseta.

Atentament,

El president: Vicenç RIBALTA i SOLE

CAMBRA OFICIAL DE COMERÇ I INDÚSTRIA DE TÀRREGA

Plaça Major, 4
Tel. 31 07 53

La Cambra Oficial de Comerç i Indústria de Tàrrega, amb el patrocini de la Direcció Comercial de la Generalitat de Catalunya, organitza un

Curs Professional d'Exportació i Importació

sota la Direcció del Centre d'Estudis d'Economia Internacional (CEDEIN) de Barcelona.

Inici del curs: dia 14 de febrer 1984
Horari: de 6 a 9 dimarts, dimecres i dijous
Durada total del curs: 60 hores
Preu: 12.500 pessetes.

Inscripcions: A les oficines de la Cambra de Comerç Tàrrega.

recomana

Un Llibre: «Saberut i Cua-Verd», per Josep Vallverdú, Ed. La Galera.

Una Revista: «Revista d'Arqueologia», Revista especialitzada en temes d'arqueologia.

Als Diaris: «Quico, el Progre», per J.L. Martín, al «Periódico».

Teatre: Representacions de la «Roda de Teatre» al Casal.

AGRAMUNT A LA RADIO: *Ràdio Cadena, Tàrrega*: Dilluns 15 hores, informació esportiva i dimarts i divendres al matí, informació general.

Ràdio Popular de Lleida: Els dimecres a 2/4 de 8 del vespre, informació general.

Ràdio Ponent: Dijous a 2/4 de 2 del migdia, informació general.

Història i Anecdolari

Fa dos anys i mig, al juliol del 1981, parlava de la dita agramuntina «Va més venut que Corrales», aplicada a la persona a la qual porten enganyada. Narrava el que a mi, anys endarrera, m'havien explicat sobre l'esmentat Corrales: un militar que, junt amb un company, es feien escàpols després d'una sublevació, al segle passat, i que a la nostra vila foren denunciats, detinguts i posteriorment afusellats.

Pocs dies després d'haver sortit aquell article, un agramuntí amb bastants anys a sobre, em va dir que estava en un error i que les coses havien anat d'una altra manera. I m'explicà la seva versió dels fets, exactament igual en quant als tràgics resultats, però completament diferent en el que feia referència a les circumstàncies de la delació i de la captura. Afegí aquell bon home que la sublevació va tenir lloc a Saragossa i que els cadàvers d'aquells militars foren uns dels primers cossos inhumats al Cementiri Nou. Això darrer donava una pista ben interessant, perquè l'anomenat Cementiri Nou fou estrenat l'any 1855.

Confesso que em feia molta il·lusió poder treure l'entrellat de l'afer Corrales i poc a poc alguna cosa he pogut esbrinar. Un temps més tard, a la Història de la Diputació de Lleida de Josep Lladonosa, pàgina 203, vaig trobar que després d'uns intents de sublevació per allà a l'Aragó, el dia 11 de juny de 1855 foren afusellats a Agramunt el coronel carlí Gregorio Puelles, el capità Cipriano de los Corrales i el sergent Nicolás Enriquez. Ja només faltava examinar els llibres de defuncions de l'Arxiu Parroquial d'Agramunt, vaig fer-ho a la primera avinentesa i aparegueren les tres partides al llibre corresponent, firmades pel rector d'aleshores, mossèn Maties Bosch.

No fou el dia 11, sinó el dia 8 de juny de 1855 quan s'executà la sentència de mort. En aquesta darrera data mossèn Maties certifica haver donat sepultura eclesiàstica als cadàvers de D. Gregorio Puelles y Oquedo, coronel que estava de reemplazo, vidu i d'uns cinquanta anys d'edat; de D. Cipriano de los Corrales y Herrero, capità de caballeria del Escuadrón de Cataluña, casat i d'uns quaranta-vuit anys d'edat; i de D. Nicolás Enriquez y Sacristán,

"Va més venut que Corrales"

sargento primero del Escuadrón de Cazadores de Caballeria de Cataluña, solter i de vint-i-dos anys d'edat. Consta a les tres partides que foren afusellats per disposició del Comandant General de la Província, D. Francisco Bellido.

Mossèn Maties Bosch no era precisament un buròcrata sense imaginació, perquè dient el mateix no hi ha cap d'aquestes partides redactada exactament igual. Per exemple, a totes hi consta que els condemnats estigueren vuit hores en capella i que reberen el sagrament de la Penitència, però en cap amb les mateixes paraules. Fixeu-vos: el coronel ...*en capilla y haberse confesado con mucha resignación y piedad*. El capità ...*en capilla, donde hizo humilde confesión de sus pecados*. I el sergent ...*en capilla y confesándose religiosamente*. A més el capità ...*hizo testamento militarmente, cual testamento pasó a la Fiscalía Militar*. I en la partida del capità hi consta també que l'execució tingué lloc ...*a las siete de la mañana de este día*, o sigui del dia 8 de juny.

Mirat l'assumpte a més d'un segle de distància, crida l'atenció que fos el capità el qui ha perdurat en la memòria popular, quan en el grup hi havia un coronel, el qual, sembla, havia d'ésser el cap de colla. Probablement el senyor de los Corrales era de tots tres el qui tenia més personalitat, el més arrògant i decidit, el qui a l'hora fatal s'enfrontà amb més gallardia a l'escamot d'execució; sense voler dir que els altres fossin covards. Com a mínim, el capità posseïa béns de fortuna perquè va fer testament; els altres dos, en canvi, no devien tenir res per perdre, més ben dit, per perdre només tenien la vida i d'aquesta en disposaren uns altres...

Sigui pel motiu que es vulgui, la figura i el comportament del senyor de los Corrales causaren un fortíssim impacte en el veïnat i el seu cognom perdurà a través dels anys en la memòria dels agramuntins; mentre els altres dos —el coronel i el sergent— aviat caigueren en l'oblit.

També vull posar de relleu la precaució que cal tenir a l'hora d'acceptar com a verídiques les informacions orals. D'un fet relativament recent n'han arribat fins a nosaltres dues versions completament diferents; i dic relativament recent perquè quan els meus dos informadors van recollir la notícia de llavis de persones més grans, no feia un segle, ni de bon tros; que el fet havia succeït. De totes maneres considero que la versió més versemblant és la que vaig explicar ací mateix al juliol de 1981.

Lluís PONS i Serra

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA

Instal·lacions per a Granges

Reparació de tota classe de Maquinària
Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

MÉS FAMILIAR

PREKO

MÉS BARAT

PER A COMPRAR MÉS
AMB MENYS DINERS

SABATERIA DE DALI, 4
AGRAMUNT

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

Empaperats - Moquetes - Cortinatges

Adva. J. Mestres, 7 - 2.º

Teléfono 39 07 18

Sastreria
UNIVERS

Avda. Carlemany, 81

LES ESCALDES

PRINCIPAT D'ANDORRA

Vols col·laborar en el teu part i ajudar
a néixer al teu fill?

Ara ho pots fer, tenint un adequat con-
trol de l'embaràs i anant a les classes
del **Centre de Preparació al Part Natural**

"NÉIXER"

Classes donades per **ELENA BERNAT**
Matrona Titular de la Seguretat Social
d'Agramunt, Per informació: Tel. 390868

Un dia assolellat, uns camps verds i unes ganegues boges de viure eren suficients per a fer una sortida. On anirien? De fet aquest interrogant no els preocupava massa; anirien a qualsevol lloc es convertiria en un bell paradís el record del qual els duraria fins a un pròxim dia assolellat. Era, aquell, un hivern poc generós, ple de boires i dies foscos i gairebé sols havien pogut fer un parell de sortides.

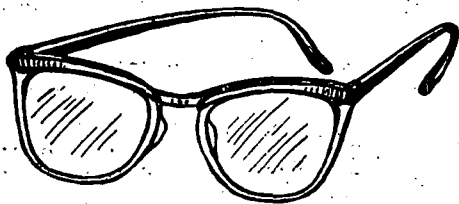
Ja tenien els entrepans preparats i les cantimplores plenes d'aigua fresca de la font. Quantes hores havien passat vora la font! Allà s'havien inventat jocs, contes i fins i tot alguna mentida.

Feia un dia molt càlid, primaveral, però els obligaren, a cordar-se fins l'últim botó i dur-se el tapaboques enroscat al coll com una serp. Un per un anaren recollint les seves motxilles i a fila de dos, esperaven impacients vora la porta. Era fàcil descobrir la felicitat que e's envaïa. Tot i que la rialla s'amagava sota el tapaboques, se'ls dibuixava als ulls una il·lusió que els grans no podien aconseguir.

Caminaren una mitja hora i aparegué, de sobte, la gran sensació de llibertat. Encara que

sols per unes hores, eren lliures com els ocells i un camp immens s'estenia davant d'ells convidant-los a jeure, rodolant totes les pendents. I ells es lliuraren al plaer de viure, assaborint la vida, fins a l'èxtasi. Jugaren, s'esgotaren i ajaguts a la gespa s'explicaven els contes més fantàstics. En cap moment, la innocència s'allunyà dels seus somnis d'ales esteses. Alguns, però, sospitaven que existia un altre món que ells no podien assolir, que hi havia uns altres nens que explicaven uns altres contes, jugaven uns altres jocs i anaven a unes altres escoles. No acabaven d'endevinar on era la diferència però ells se sentien diferents. No sabien quins eren millors o pitjors. Eren senzillament habitants d'un altre món. No coneixien res més que els seus secrets i les seves il·lusions, però en tenien prou. Cada un d'ells era una platja salvatge, un mar blau i obert, una illa solitària, una brasa immortal. Tots junts eren una flama atractent que enlluernava, resplendia en la fosca i, de vegades, cremava.

Començava a apagar-se el sol i l'aire era fresc. El cel era completament net de núvols. Agafats de la mà tornaven cap a l'escola on els estarien esperant els pares. Cada un d'ells tindria alguna cosa especial per explicar, tan especial i fantàstica que potser seria incomprendible als altres. O, potser no explicarien res i així, tindrien un nou secret que ningú no els podria prendre, un nou secret guardat en el paradís on qualsevol, mancat d'ales, mai no podria habitar.

Montures, Vidres graduats i de sol de les millors marques:

Ives Saint Laurent Nina Ricci
Rai-Ban Indo Sil Houette
Diane de Carlo Pertegaz
Paula Belle Fiorucci

OPTICA AGRAMUNT

GABINET DE LENTS
DE CONTACTE

absolutament garantitzades
Proves gratuïtes i
sense compromís

BRÚIXOLES TERMOMETRES
BAROMETRES ALTIMETRES
ESTACIONS
METEOROLÒGIQUES
LUPES i CONTAFILS
Piles d'aparells de sords

Optic Diplomat:
JOSEP ESTEVE

C/. Angel Guimerà, 14
Telèfon 39 02 60

Noticiari de la Ribera del Sió

(Coordina, Pere Mora)

LA SENTIU DE SIO «Informa, M.^a del Remei Galceran i Solà»

— Sembla, que le novetats o el que pot esdevenir notícia també s'ha pres unes lleus vacances cap a fi d'any.

— Les obres d'ampliació de les casetes de la piscina municipal continuen; a part, també s'ha pavimentat tot el voltant de la bàscula municipal, i l'Ajuntament ja té nous projectes d'obres per l'any nou.

— Els pagesos quasi estan de festa, perquè la terra és molla i no es pot treballar-la, uns contempen com neix el sembrat i altres deixen reposar la terra per sembrar-la de nou.

— I de moment res més, solament desitjar-vos unes bones festes i any nou a tots i fins l'any que ve.

PREIXENS (Informa, Rosa Vilanova i Areny)

— Ja han posat la primera pedra (encara que en aquest cas l'han tret), per la construcció del cafè nou, ja que el transformador de llum del poble situat en el pati on ha de construir-se el nou local ha estat traslladat a un altre lloc, ara esperarem la primavera per a començar les obres.

— La quitxalla del poble, per a recollir diners destinats al seu «club», ens ha amenitzat les festes amb els seus cants davant dels pessebres i arbres. Passaven casa per casa i omplien a la vegada la butxaca i la panxa, ja que la gent endemés de diners els convidaven a les llatinadures pròpies d'aquests dies.

Però el seu afany de fer diners arriba més lluny, perquè fins i tot han fet un cistell per rifar, i van empaïtant la gent del poble perquè els comprin els números de la sort.

MONTGAI (Informa, Concepció Ribalta i Solé)

Arribem ja a l'últim mes de l'any, on les festes de Nadal i Cap d'Any són les principals protagonistes. També ho és la loteria, que aquest any ha passat de llarg pel nostre poble.

Com cada any, uns dies abans de Nadal es va col·locar un gran arbre il·luminat a la plaça Major, per donar més ambient nadalenc.

La nit de Nadal, a les onze de la nit, es va celebrar la tradicional Missa del Gall. Tots els nens i nenes van cantar una bona colla de nadesles, que des de feia dies assajaven amb mossèn Ramon. En sortir, tothom va visitar el pessebre soterrani, situat al celler de la casa parroquial. Després, mossèn Ramon va obsequiar tothom amb coca i moscatell a la sala parroquial.

El dia de Nadal molts dels nostres infants es van vestir per primera vegada de catalans, per fer l'ofrena al Nen Jesús de tórrons, neules i d'altres obsequis, destinats pels més necessitats d'altres llocs.

Des d'aquí aprofito per desitjar a tots bones festes de Nadal i que l'Any Nou porti Pau i Felicitat arreu del món.

ALMENARA ALTA (Informa, Raül Ripoll)

— Tan sols cal esmentar l'arreglament d'un gran clot en la carretera d'Almenara, que dificultava el trànsit.

L'arreglada no ha estat tan perfecta com calia esperar però, de moment, es pot circular.

Sense haver-hi cap més novetat solament desitjo a tots pau i felicitat per aquest nou any que ja el tenim aquí.

FELIÇ 1984!!

MAFET D'AGRAMUNT (Informa, Antonita Figueres)

DESEMBRE. Aniversari. El dia 8 varen celebrar els 50 anys de casats la família Solans-Solé, des d'aquí felicitats i que sigui per a molts anys que puguin continuar junts com fins ara plens de salut.

BATEIG. El dia 11 va ésser batejada la nena Anna Torres i Freixes, felicitats per a tota la família; en sortir de l'església els padrins van ser molt generosos en tirar confits i caramels.

TOPADA. El dia 17 com a conseqüència de la carretera gelada hi va haver una topada, davant de la bòbila, de dos cotxes, l'ocupant d'un d'ells va ésser traslladat a Lleida amb l'ambulància.

Quan rebreu aquestes ratlles ja haurem passat les festes nadalènques i ja serem a l'any nou, espero que hagin estat plenes de salut i joia: és el que desitjo per a tots.

PUIGVERD D'AGRAMUNT (Informa, Joan Avellana i Mora)

OBRES. En aquest cas, és a cal Benet i a cal Pastoreta que fan obres a casa fan un cobert respectivament.

FESTES NADALENQUES. Les festes nadalènques trancorren igual que cada any; la missa va ésser cantada, els ornaments com de costum estan molt bé, amb el tradicional arbre i pessebre, el que dona així, una mica més d'alegria a aquesta celebració.

REUNIONS. Les reunions de jovent ja han començat a sorgir, ja que s'apropa la festa de Reis i s'ha de preparar tot una altra vegada.

EN BUSCA DE L'AIGUA. Com que la fuita d'aigua no es troba, l'Ajuntament, va demanar a l'Ajuntament de Tàrraga un localitzador d'humitat i així continua la busca.

MATANCES. Com és de costum la matança del porc no es fa esperar i de la mateixa manera, tampoc no esperen les primeres gelades.

FUTBOL. Els diumnges, com que no és dia de treball, el jovent del poble aprofita per jugar a futbol i en aquest cas, es va fer un partit contra Bellver, resultant guanyadors els ja anomenats, en un partit molt disputat per ambdues parts.

MONTFALCO D'AGRAMUNT (Informa. Tere Rovira)

Desembre, 4.— DEFUNCIO.— Aquest dia morí a Montfalcó, a l'edat de 93 anys, Agustí Viladot i Pont, de cal Feliu, que en pau descansi.

Vull també, des d'aquestes ratlles, desitjar-vos a tots vosaltres unes festes plenes de Pau i Amor i que aquest any que està a punt de començar sigui més bo i que estigui ple d'esperança i prosperitat.

BELLVER D'OSSO (Informa, Jordi Pedró)

Novembre-desembre '83.

La nota més destacada és l'aigua de la pluja, sé n'ha fet un tui de ploure. Però és clar, aquesta no és una notícia pròpia sinó que és arreu i ben segur que tots ho heu notat. Els sembrats també.

A rel de l'aigua una notícia curiosa, la paret del darrera de l'església sota l'absis exterior es va enderrocar un bocí. Aquesta paret i la plaqueta que hi ha al davant ja estaven en projecte d'ésser arreglats, era inclòs dins de tot el conjunt de restauració, però semblava que era millor fer primer l'interior, ara la pluja ens ha avançat la feina i caldrà arreglar-ho. Almenys ens arribés alguna subvenció que prou temps fa que està demanada.

Parlant d'obres cal esmentar les de ca l'Ostaler i cal Corrales. Ells amb l'arranjament de la casa-vivenda de llurs famílies, contribueixen a embellir Bellver i mostren que no és un poble mort, al contrari, un poble que es belluga i és ple de vida. A ca l'Ostaler ja fa dies que entre arreglar estatges interiors i pintar parets hi treballen. Ara queda blanca i molt bonica. Cal Corrales no sembla la mateixa tota arrebossada i pintada, i essent una de les cases que es veuen més, contribueix molt i a aquesta cara bonica d'aquest bell Bellver.

FUTBOL: amb pocs dies hi ha hagut dos partits de futbol. Aprofitant que el camp de la festa major encara no s'ha esbullat i que aquest any queda de goret el jovent s'ha llençat a organitzar partits, així el qui juga es distreu i qui mira també.

El dia 8, dia de la Immaculada, vam jugar contra Plans del Sió. Els vam guanyar per un tanteig de 2-1.

Avui, Sant Esteve, hem jugat contra Puigverd i també hem guanyat per 4-3.

La nota més important és que gairebé tots som de Bellver i només han jugat de fora, el primer dia, un oriünd (vull dir de mare i padrins de Bellver) i avui dos cosins de les famílies del kalet, la resta tots de Bellver.

Endavant Bellver!!

HOSTAFRANCS (Informa, Roser Porta)

Les festes nadalenes han deixat a Hostafrancs un caire de joia i ambient popular que des de l'estiu passat no es vivia. Uns dies abans de Nadal, el poble s'entregà entusiàsticament a l'elaboració de pessebres al carrer, responent a la crida que llençava l'Ajuntament del municipi per tal de participar en el ja tradicional concurs de pessebres, del que fins aquest any el nostre poble s'havia mantingut al marge. Eren en total cinc els pessebres que es podien admirar, quatre d'ells individuals i l'altre col·lectiu, en el que hi vam participar un bon nombre de veïns, revivint mercès al treball comú la fraternitat a què ens convidava el Nadal. A més a més dels pessebres hi havia, al llarg de tot el dia i durant tota la darrera setmana de l'any, els assaigs dels «Pastorets», que, per l'endarreriment amb què els començarem a preparar, ens feien dubtar de l'èxit en llur representació. El dia 1, però, es repetí esplendorosament la festa de l'any passat, amb la sala plena i uns pastroets que mereixen el més fort dels aplaudiments; els petits del nostre poble han demostrat una notable superació, actuant en papers de més pes

que fa un any, i deixant els secundaris pels més petites que s'hi han incorporat aquest any. Després de l'obra es procedí al repartiment de premis dels concursos de Pessebres, Fotografia i Poesia organitzats arreu de Plans de Sió. El primer de pessebres interiors fou pel poble de Mont-roig, i el d'exterior pel de Cisteró. A Hostafrancs, llevat d'un veí que s'endugué el tercer premi, haguérem de conformar-nos amb petits detalls de consolació. Un altre any serà! En quant als concursos de Fotografia i Poesia, van correspondre a Mossèn Maurici Cirera, de les Pallargues i a Rosa Peres, Alcaldessa de Concabella, respectivament. L'enhonorabona als que van demostrar fer-ho millor, encara que la participació en aquests darrers concursos fou bastant migrada.

El mateix dia de Cap d'Any al matí ens havia visitat el Patge Reial; tot repartint caramels, anava acollint la il·lusió dels petits plasmada en cartes plenes a vessar de fantasia i esperança. Era l'anunci de la visita dels Reis d'Orient, que la nit del dia 5, guarnits amb gala i envoltats de llum i color, donaren el tomb pels nostres pobles, deixant darrera seu, si no realitats, desigs que hom voldria veure realitzats, i, com no?, una petita part de tot allò que els infants els havien demanat en llurs missives, perquè portant-los-ho tot potser seria massa, no creieu?

Alabem, per acabar, l'exposició de treballs realitzats per artistes locals que restava obert a Convabella durant totes aquestes festes, on es podia contemplar de d'un treball amb capes de llumins realitzat per petits fins a un esplèndid joc de taula del segle passat, passant per excel·lents mostres de pintura, dibuix, labors manuals, etc.

MONTCLAR D'AGRAMUNT (Informa, Maite i Montse Galceran)

OBRES — Aquest mes han canviat els balcons de l'Ajuntament (café), degut al mal estat en què es trobaven, i també vam estrenar una televisió en color.

EXCURSIONISTES — A principis de mes va venir un autocar, per veure el castell, és dir, vam tenir visitants. El poble semblava envaït, tot estava ple de gent i feien molt soroll. Doncs, ja podeu veure que encara que sigui petit, el poble, tenim coses boniques, que a la gent forastera els atrau, per la seva importància artística i històrica.

NADAL — Una vegada més, ja han arribat les festes Nadalenes. I només dir la paraula «NADAL» ens diu, germanor, Amor, Pau, torrons, gresca, etc... Aquest dia va haver-hi, canvi de Majorala, sortint Ramona Paris i entrà M.ª Teresa Vall, que prestarà serves, amb companyia de Maite Galceran.

Us desitgem de tot cor que acabeu de passar unes felices Festes.

GRAN MERCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER · BOSES DE PLÀSTIC · TRANSPORTS

CTRA. TÀRREGA, s/n. ✉ CORREUS n.º 25

☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☎ CONSIST

AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

Ferreteria

MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

Relotgeria i Armeria

Josep Pla

Ofereix als seus clients i amics
el seu nou establiment
traslladat a la

Plaça de l'Om, 1 Tel. 39 03 06

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

**Cooperativa
Agropecuària
de Guissona**

Tel. 550000 (14 línies)

GUISSONA

Pinsos Compostos

**Escorxador general
Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

Una nit Lluminosa

Em penso que podem dir que, per a Agramunt, ho ha estat la del Nadal d'enguany. Celebrar el Naixement de Crist amb l'Eucaristia de mitja nit sempre ens la duu una Llum íntima i clara. Però aquest any la lluminositat ha estat per a nosaltres especialment esclatant. La representació en el presbiteri del temple, immediatament després de la santa Missa, del genial «acte nadalenc» de Ramon Llull sobre el «Naixement de Jesús Infant» (del 1310!) ens ha aportat un meravellós escriure de Joia i de Claror.

Jo hi creia molt en l'èxit artístic i el fruit espiritual de l'obra. I vull agrair alhora el parer positiu que em manifestaren les tres o quatre persones que llegiren prèviament el text i m'animaren a tirar endavant el projecte. En comunicar el propòsit al Consell Parroquial el seu criteri fou també encoratjador. Trobades aviat les vint persones que es necessitaven, el seu entusiasme i confiança a l'hora dels assaigs ens animaren també sempre. El text era difícil degut al seu caràcter dens i contemplatiu, però era també preciós i d'una profunditat i tendresa encisadora... Si s'encertava el to de les declamacions i la presentació escènica, podríem esperar un fruit magnífic... En arribar l'hora del muntatge, la col·laboració dels operaris municipals, electricistes, etc., fou total. Vull donar-los ací les gràcies que es mereixen.

A l'hora de la veritat, però, —val a dir-ho— tots teníem molta por. Els actors que per primera vegada sortien en públic, tremolaven. Altres pensaven que l'obra resultaria pesada i insuportable. Jo temia, sobretot, els lapsus de memòria dels actors, que no podien tenir el suport d'un apuntador eficaç... Però ho confiarem tot al Senyor i a la Verge, en honor dels quals oferíem la vetllada.

El resultat —i no voldria pecar d'immodest— crec que podem qualificar-lo de magnífic. Els parers laudatoris generals després de l'espectacle no tenien pas l'aire de ser artificiosos. La sorpresa i l'engrescament d'alguns era, fins i tot, potser excessiva. Es par-

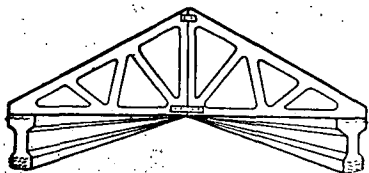
lava de propòsits somniadors per a anys futurs. Jo mateix experimentava una profunda i serena satisfacció. La felicitació als actors fou efusiva i merescuda. Havíem realitzat un acte important i històric. Ramon Llull devia sentir-se content —«en l'alta glòria»— del nostre il·lusionat esforç. Qui havia de dir-li que, set-cents anys després d'escriure-la, en un obscur poble de la seva terra, l'estimada obreta —filla de la seva vellesa— arribés a representar-se!... Havíem celebrat també el 7è centenari de l'acabament del nostre Pòrtic d'una manera digna. El senzill quadre plàstic final, en el qual les sis virtuts prenién, entorn de la Verge abillada com la imatge dels Socors, l'actitud de les figures del grup escultòric del Portal (els tres Reis adorant, l'anunci de l'Àngel a Maria i l'ànima pregant agenollada), mentre la Coral d'Avui i el poble cantaven emocionats quatre de les estrofes de l'Ave, feia arribar el clímax emotiu i d'admiració al seu grau màxim. L'aplaudiment sorgí espontani, i no era pas irreverent. Era l'expressió de la joia compartida i el so múltiple d'una lloança, que es perdia, voltes enlaire, dirigida a qui, en última instància, era el seu vertader destinatari: Crist, el Senyor.

Havíem pogut meditar profundament i bella en la divinitat de Jesús Infant. Els colors blaus de l'escena havien emmarcat el blanc rutilant de les albes de les sis virtuts i dels dotze atributs de Déu i tot havia estat un esclat lluminosíssim, entre el so de l'orgue i el cant del poble.

Que el record d'aquesta nit, realment «memorable», ens acompanyi sempre. I per molts anys, agramuntins!!

Manuel PAL i CASANOVAS, pvre.

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

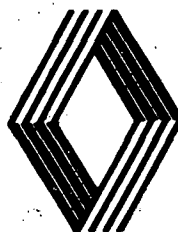
Tel. 39 07 36

Turrones, B.V.

CHOCOLATES *Viladís*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGENCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesà - Tàrrrega, Km. 12'800
Tel. 39 03 34 AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23
Guimerà, 13 AGRAMUNT

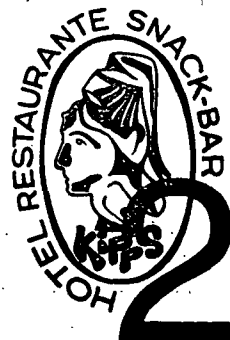
Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

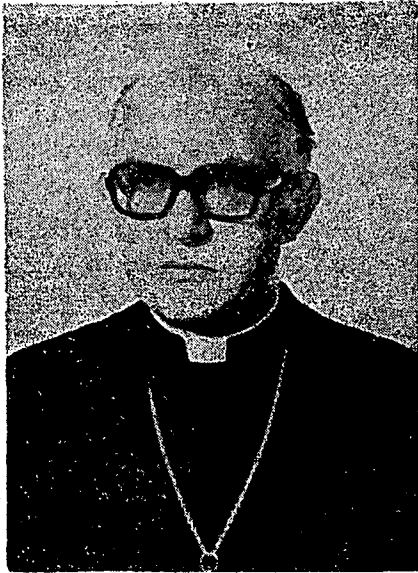
Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142
AGRAMUNT

El Bisbe d'Urgell amb nosaltres

BIOGRAFIA

JOAN MARTÍ I ALANÍS, Bisbe d'Urgell. Nascut el 29 de novembre de l'any 1928 al Milà, província i arxidiòcesi de Tarragona, on cursà els estudis eclesialstics.

Ordenat sacerdot el 17 de juny de 1951, va fer la Llicenciatura en Humanitats Clàssiques a Salamanca.

A l'arxidiòcesi d'origen va ser Director del Col·legi Episcopal de la Mare de Déu de la Mercè (Montblanc) i Director-Fundador del Col·legi Menor de Sant Pau (Tarragona ciutat) i Vicari Episcopal de Doctrina de la Fe i Ensenyament.

Nomenat Bisbe amb Butlla Pontifícia del 25 de novembre de 1970, per a la Diòcesi d'Urgell, càrrec que implica el Co-Principat d'Andorra, en va prendre possessió el 30 de gener de 1971, i el dia següent va ser ordenat a la Catedral de Santa Maria d'Urgell.

Es membre del Comitè Executiu de la Conferència Episcopal Espanyola, de la Comissió Permanent i la de Mitjans de Comunicació Social.

(text extret del Butlletí Oficial del Bisbat d'Urgell)

PRESENTACIO

Al Bisbe Joan l'hem tingut un dia i mig a Agramunt —dies 10 i 11 de desembre—, amb motiu de la seva Visita Pastoral, que ha fet lligar amb la celebració del «VIIè Centenari del Grup Escultòric de la Portalada del Temple de Santa Maria d'Agramunt», per poder assistir a alguns dels actes programats.

SIO, assabentat de la seva vinguda, li demanà una entrevista —la concedí sense cap objecció—, que és la que presentem ara, confiant en l'encert en l'elecció del qüestionari.

SEMBLANÇA

Emprant un lèxic molt simplista podríem dir que el Bisbe Joan ens ha semblat un home. Sobretot recordant a la majoria de senyors Bisbes d'abans; de vestimenta aparatosa i aureolats d'una sacralització que, ja d'entrada, marcava distàncies del qui és qui, d'una manera abassegadora. I aquest no és el tarannà de la discreta persona que ens ha rebut. Pulcrament vestida amb tonalitats de negres i grisos, i on hi destacava un alçacoll blanc, que deixava ben sentat quin és el seu magisteri, i que ha demostrat plenament durant la conversa.

La seva actitud és de serenitat, de capteniment, també com d'un voler passar desapercbut, fins i tot anodinament. Cosa impossible, ja que el seu caràcter es reflecteix en els seus ulls que, malgrat les grosses ulleres, es delaten vius i inquisitius.

Els llavis primis i l'amplia front, producte també de la manca de cabells, acaben de donar al seu rostre una fisonomia d'intel·lectual ascètic.

Sap escoltar, posar-se a nivell de l'interlocutor. Se'l nota un diplomàtic fi, fred, i com a tal amb ganes de convèncer, no d'imposar-se, al que li ajuda el seu parlar suau, fluid, planer. Mes, ull! El seu proïsme, el saber contemporanitzar educadament, no confondre'l amb fer concessions, ni amb feblesa. Tocant als dogmes, o a les creences que ell considera fonamentals, és intransigent, i les seves respostes sobre aquests temes són: directes, incisives, quasi dures.

Llegiu-lo.

Sr. Bisbe: Ens podria avançar les dades obtingudes en l'enquesta duta a terme sobre l'assistència de feligresos als cultes religiosos a la nostra Parròquia, i comparativament entre el nostre Arxiprestat, Diòcesi, Catalunya i resta d'Espanya?

— No s'han computat encara els resultats perquè la Delegació de Litúrgiques n'està fent el recull. De totes maneres sí que puc dir, a nivell de Diòcesi, que en quant a compliment dominical hi ha dues comarques negatives: Andorra i la Cerdanya. A Andorra és comprensiu perquè el diumenge és el dia de més aflluència de visitants i és més difícil que la gent pugui complir, i en quant a la Cerdanya, és ja tradicional que la gent vagi poc a missa amb tot i que és una comarca molt religiosa. La Segarra i el Pallars, per contra, són més complidores, però no sabia dir xifres.

— Anys endarrera, l'ensenyament de la religió Catòlica era assignatura obligada als alumnes de tot nivell, i pràcticament exigida l'assistència als actes religiosos. Des de l'òptica actual, aquella espècie d'imposició creu que ha estat positiva per l'Església Catòlica?

— Primer s'hauria de distingir això de la imposició. Jo tinc 55 anys i no recordo que mai ningú m'hagi obligat a coses semblants. Abans de la situació actual, aquell que es confessava com a no creient tampoc no era obligat a assistir a classe de religió. El que passava és que hi havia un ambient social de més pressió. Actualment, però, que ens hem definit com un país de democràcia, (no solament parlamentària sinó lliberal), ha estat acceptada també la llibertat de consciència. No hi ha dubte que la llibertat és maca en tots sentits. Però això no dispensa els pares de conduir-la aquesta llibertat, perquè per un menor d'edat pot ésser equivalent a no fer res, ja que és molt típic en un infant de perdre el temps i no for-

mar-se en els valors ètics i transcendents, d'acord amb la consciència pròpia i tradició familiar.

Crec que els pares haurien de respectar la llibertat de consciència de l'infant, a mesura que aquest arriba a la majoria d'edat i tingui capacitat de decisió pròpia. Potser sí que temps endarrera poc o molt existia aquesta imposició la qual, per haver estat eliminada, potser us farà lamentar que els vostres fills es droguin, avortin, etc., i enyorareu que no hagin rebut una formació més seriosa. Sempre hi ha d'haver un grau de pressió en l'educació dels menors, si aquesta no és absurda i radical.

— *Sembla que actualment l'església Catòlica dramatitza una mica la rigidesa mantinguda sempre envers l'aspecte sexual. Per què?*

— No crec que hi hagi una consideració doctrinalment distinta. El que es considerava pecat sexual abans continua considerant-s'hi ara. L'Església no ha canviat posicions substancials. Sempre ha dit que perquè es consideri pecat un acte humà, hi ha d'haver unes circumstàncies objectives. Podria ésser un reconeixement superior dels agravants de llibertat, que es donen molt sovint en problemes sexuals, perquè el sexe va unit a la passió i aquesta disminueix la responsabilitat personal.

— *De totes maneres, es pot això entendre com un inici de canvi d'actitud envers el tradicional celibat sacerdotal?*

— No canviarà pas per ara. L'Església ha tractat aquest problema en tres o quatre ocasions molts solemnes (Concili Vaticà II, Sinode de Bisbes 1971, etc.) i cada vegada s'hi ha refermat. De totes maneres cal fer menció que dins del ritus oriental de l'església Catòlica els sacerdots es poden casar, però no els Bisbes. En canvi, en el ritus llatí que té una tradició de segles, això no canvia per ara. No sé el que passarà el segle que ve perquè no es tracta d'una llei divina i immutable, sinó una tradició antiga i sòlida de l'església llatina d'occident.

— *En un recent programa de televisió un prestigiós teòleg de tendència catòlica va fer lectura d'alguns fragments del catecisme escolar que s'empra als Estats Units d'Amèrica i, evidentment, el seu contingut és més ampli i tolerant que el que s'utilitza a casa nostra. Essent l'església Catòlica una de sola, per què aquestes diferències entre països?*

— La substància de la doctrina catòlica és la mateixa per a tots els països si bé les circumstàncies culturals són molt diverses, car encara que no es canviïn els dogmes fonamentals de l'Església, en realitat en alguns llocs (com l'Índia, Bangla Desh, etc.), algunes coses queden descafeïnades.

Per exemple en el nostre àmbit, un catòlic es pot casar amb una dona d'una altra religió sempre i quan eduquin els fills catòlicament. En altres països (com pot ésser el musulmà), això no és possible per una part, pel seu fanatisme i per altra, perquè l'església Catòlica és tan minoritària que ni tan sols hi existeixen escoles nostres. Per tant, com podrien complir?

Pel que fa a la pregunta en concret, cal dir que entre la societat espanyola i la nord-americana també hi ha diferències ben notables que fan canviar la seva vida amb la nostra, malgrat que tots siguem del món occidental. Això explica la diferència de matisos entre els catecismes.

— *Pel que pertoca a vocacions sacerdotals, com veu el futur de l'església d'Urgell i en general?*

— Una mica més positiu que fa tres o quatre anys. Aleshores només teníem dos seminaristes en tot el Bisbat i ara n'hi ha vint-itres. Per tant, és una evolució favorable, però no suficient, per a cobrir adequadament les nostres parròquies i el nostre Bisbat.

En una ocasió, parlant amb el Bisbe de Cadis, em deia que tenia pobles de 6.000 habitants sense capella. Si estésiu en una parròquia d'aquella Diòcesi, aquí no us en tocaria. Per tant, encara no ho tenim tan negre.

No obstant veiem una represa de vocacions no solament aquí sinó arreu de l'Estat espanyol i a tot el món després d'uns anys de crisi.

En un moment eren només 1.500 en tot Espanya els seminaristes majors a punt d'acabar la carrera, però de l'any 1979 ençà augmenten en un centenar anual. No és un creixement molt fort, però sí sostingut.

Les causes de la crisi són difícils d'explicar, perquè ha passat el mateix en altres religions i en altres països.

Els fenòmens que ho varen motivar poden ser diversos. N'hi ha que diuen que la joventut occidental va sofrir una crisi profunda d'identitat, cultura, sentiments, fe..., després del maig del 1968 i que s'ha començat a superar des de fa uns cinc anys. Aquí ho podríem connectar una mica amb l'entrada a la democràcia en pau i deixant enrera unes èpoques traumàtiques de dos segles de durada.

— *Sembla que els capellans joves contacten més directament amb el poble, possiblement perquè es mostren més realistes i una mica menys dogmàtics. No hauria estat convenient fer un reciclatge pels religiosos d'edat més avançada?*

— D'això que en dieu reciclatge nosaltres en diem «formació permanent» i l'hem empenyut tant com hem pogut. Des que jo sóc al Bisbat hem enviat sacerdots a diferents universitats a cursar estudis eclesiàstics a Roma, Salamanca, Comilles, París i fins i tot a Jerusalem.

Enguany es va oferir a tots els sacerdots la possibilitat d'escollir la universitat i la carrera que vulguessin, i als majors de 50 anys se'ls va proporcionar la possibilitat d'anar-hi a estudiar sense la necessitat d'haver de passar exàmens i treure el diploma, però compromentent-se a l'assistència a classe i a seguir els cursos amb interès.

De totes maneres, dintre del Bisbat també tenim cursats de «formació permanent».

— *Ens ha semblat notar que a les misses hi assisteix gent molt gran o bé molt jove. Ho han observat això?*

— Sí. Es un fet universal i en totes les esglésies d'occident. Però sí, aquest és un problema preocupant.

— *Hi ha religiosos que en sortir del seu estat sacerdotal arriben a manifestar-se com a no creients. Ens podria explicar per què?*

— Es molt complexe i no m'atreveixo a definir-ho en poques paraules. També ens podríem preguntar: per què hi ha fills de famílies cristianes, amb pares molt creients i practicants i ells (els fills), no en són? Què pot produir aquest fenomen? Perquè si han tingut una educació cristiana i l'exemple dels seus pares, ¿com és que després els fills no ho segueixen?

Penseu que estem vivint una època molt especial en la que s'ha conjugat alhora un canvi polític, econòmic i religiós.

El final del franquisme també ha estat d'acabament d'una època que, iniciada a les Corts de Cadis, s'ha distingit com un període de llibertat controlada. Ara i per primera vegada, tenim una democràcia a l'estil dels països occidentals a la que no hi estàvem acostumats. Potser això explica el fenomen.

— *Tenint en compte que l'actual Estat espanyol és no confessional, és obvi que totes les religions hauran d'autosubvencionar-se. Quina es preveu que serà l'actitud dels feligresos catòlics? Han fet alguns sondeigs en aquest sentit? Han rebut manifestacions espontànies?*

— Mireu; el fet que a Espanya el 95% dels pares demanen classe de religió pels seus fills, vol dir que la majoria dels ciutadans tenen sentiments catòlics. El que passà és que d'alguna manera estranya es barregen aquests sentiments amb altres anticlericals o bé irresponsables. Després d'una tradició de segles en què el cristià no ha hagut de donar res a l'Església perquè ja l'ajudava l'Estat, s'ha cregut, per ignorància, que l'Església no necessita l'ajut dels fidels perquè ja és rica. Totes aquestes inèrcies són de mal rompre i, per tant, les prediccions són de mal fer.

La paraula autofinançament és molt ambigua perquè en certa manera ja ho hem fet fins ara. Si comptem totes les despeses de l'Església, l'ajut rebut de l'Estat és mínim. Per exemple, les ordes religioses no han rebut mai res amb tot i que representen un potencial ben elevat. El mateix passa amb les parròquies; per tant, s'autofinancien. Els únics que rebem alguna cosa som els bisbats, on es centralitzen els sous dels sacerdots i l'organització general de la Cúria.

En temps de Franco l'Església s'autofinançava en un 70 o 75%. Ara ho ha de fer en un 80%. El 20% restant del pressupost és un punt vital perquè representa el sou dels sacerdots.

Per mantenir l'Església hi ha dos procediments: l'un fóra per la recaptació d'almoines o ajuts (com és el cas d'Anglaterra, França, Nord-Amèrica, Canadà, etc.), i l'altre per l'aplicació d'un tribut lliure a través de l'Estat, que és el que estava previst aquí, si bé per un període transitori.

El tribut lliure no vol dir que ha d'ésser força-ment per l'església Catòlica, sinó també per la protestant, jueva, etc., o bé cedir-lo pel propi Estat. Donat però que el 95% dels pares han demanat formació religiosa pels seus fills, fa pensar que si han de donar alguna pesseta serà pels catòlics.

Si l'Estat es desentén completament de la recaptació del tribut eclesiàstic (que no seria una càrrega nova sinó que formaria part del tribut de les persones físiques), preveiem que els ingressos per almoines serien insuficients i s'hauria de passar una temporada d'educació del poble. Potser una dècada. En aquest sentit, el més perjudicat seria el món rural.

— *Petites esglésies i capelles del patrimoni diocesà s'estan enderrocant. (Arquells, Gorga, Renant, etc.). Es prenen mesures per la seva conservació?*

— El nostre patrimoni suposa unes 800 esglésies obertes al públic i altres tantes o més en ruïnes. L'estat d'enderrocament varia molt; des de les que que tenen algun deteriorament al teulat fins a les que se n'ha perdut la memòria tapades per la bardissa. No solament l'Església, sinó que tampoc l'Estat, es veu amb coratge de recuperar-les. Aquest és un fet que es dona a tota Europa i en totes les religions.

L'Església, igual com l'Estat fa amb els monuments, estableix unes opcions prioritàries, procurant conservar els monuments més importants pel seu valor artístic i pel seu ús.

De totes maneres, els temples s'han conservat més que cap altra construcció civil hom ho demostra el fet que el 75% del patrimoni artístic d'Espanya i de Catalunya és de l'Església. El nostre Bisbat no té diners per a reconstruir i per fer alguna cosa d'aquestes hem d'estimular el poble.

— *Tenim entès que els documents parroquials del Bisbat estan dipositats a La Seu d'Urgell. Per què aquesta concentració? Es poden consultar?*

— Tots no. Estan dipositats els més antics de cent anys. La raó és fàcil d'entendre. La conservació d'un arxiu requereix tècnica, diners i servei al públic i això les parròquies no poden fer-ho perquè no tenen personal especialitzat ja que un arxiver no s'improvitza. Nosaltres tenim un arxiu general de documents dipositats en una instal·lació moderníssima i a cura de dos arxivers diplomats. Aquestes instal·lacions estan obertes matí i tarda als investigadors, amb el que s'afavoreix l'estudi i ensems la conservació. Disposem d'uns serveis de fotocòpia i microfilm, el que permet facilitar reproduccions als investigadors que ho demanin. També es poden facilitar a les parròquies que ho sol·licitin. D'aquesta manera ens sembla que fem un servei a la cultura.

L'arxiu general està també dotat d'un sistema de seguretat anti-robatori i anti-foc que augmenta la seva protecció.

Els documents més importants estan tots microfilmats i seran situats en edifici a part, fins i tot potser a Andorra, que si bé és un país diferent pertany al bisbat de La Seu i així estarien resguardats de revolucions i contingències històriques.

— *Encara que creiem que els religiosos tenen plena llibertat de vot, es fan algunes indicacions dintre de l'església Catòlica en una contesa electoral?*

— No. Tant és així que essent jo mateix membre de la Comissió del Parlament de l'Episcopat i formant part del seu Comitè Executiu compost solament per set bisbes —el que podríem dir un grup d'amics—, mai no he sabut què ha votat cap d'ells.

Cosa que tampoc no ens preocupa perquè sabem, a través d'estadístiques, que els catòlics espanyols es distribueixen entre totes les opcions polítiques.

— *Ens podria dir quines són les seves funcions com a co-Príncep d'Andorra i com les compagina amb les de Bisbe catòlic? Li origina problemes?*

— Les meves funcions com co-Príncep, són les pròpies d'un cap d'Estat. Cal guardar la imatge d'ésser el punt de referència de la unitat del País. I no solament això sinó que també ens hem de preocupar, malgrat les discrepàncies interiors, d'anudar una política moderant situacions i buscant recursos de pau i de progrés.

A més de la força del pensament i de la pau, tenim també uns poders concrets:

LEGISLATIU: Lleis de tipus bàsic.

EXECUTIU: Representació internacional i Ordre públic. (La policia andorrana està a les ordres directes dels co-prínceps).

JUDICIAL: Nomenament dels tribunals de justícia.

Per exercir aquestes funcions cada co-príncep té un Veguer i un Delegat permanent. Els veguers resideixen a Andorra i els Delegats permanents a La Seu i a Perpinyà.

De problema no me n'ocasiona cap. Aquí es veu com una cosa distinta que no s'entén però en la que ningú no s'hi posa. En canvi, dintre d'Andorra no solament s'entén sinó que la gent ho vol.

Puc dir que quan actuo com a Bisbe no em recordo que sóc co-Príncep i a l'inrevés. Suposo que això passa a tothom: a casa, al treball o bé al bar, ens comportem de maneres diferents.

— *Com ha valorat els actes organitzats amb motiu de la celebració del VIIè centenari de la coHocació del grup escultòric a la portalada principal de la nostra església?*

— Molt positivament. I veig amb esperança que la Generalitat s'ocupi dels nostres monuments. Ja era hora que poguéssim veure restaurada aquesta portalada, tal com s'està fent en altres llocs. Des que l'Administració s'ha acostat més a prop nostre s'hi coneix de veritat.

— *I per acabar, Sr. Bisbe. Quina opinió té formada de «SIO»?*

— Fa dies que no l'he vist, però del record que en tinc sé que és una revista comarcal molt ben feta dintre del seu nivell i que deu omplir el buit que té tota comunitat que necessita un organ d'expressió. Per això desitjo que continuï servint la vostra pròpia comunitat.

CONCLUSIO

No sé si haurem copsat plenament les seves idees, a l'intentar resumir-les de les seves paraules, gravades en un petit magnetòfon.

Per altra part cal dir, que algunes respostes quedaren una mica penjades, donat d'escàs i apressat temps de què disposàrem, el que portà a què tinguéssim de fer-ho en dues sessions, i sempre amenaçats per l'implacable rellotge que marcava el seu temps, en l'apretada llista d'actes que tenia programats dins la curta estada a la Vila.

Malgrat els entrebancs però, tot ha estat una experiència enriquidora, i esperem que una bona informació per als nostres lectors.

per SIO. Castelló, Cots, Lluch

DOCUMENTACIO

Donat que ens ha arribat a les nostres mans (gentilesa de Mossèn Pal) aquest ja citat: Butlletí Oficial del Bisbat d'Urgell, n.º 1957, aprofitem l'avinentesa per publicar la informació que creiem més interessant —dintre el seu contingut—, sobre el Bisbat i l'Arxiprestat de la Ribera del Sió.

També hi afegim, l'enquesta d'assistència a Missa, publicada en el Full Parroquial d'Agramunt, data 11 desembre de 1963.

★ ★ ★

L'Episcopologi de l'Església d'Urgell, s'inicia amb Sant Just —anys 527-546— i, al llarg dels segles, es succeeixen els Bisbes (catalans o no) fins a l'actual, que ocupa el número 93 dins aquest ordre cronològic.

L'àrea del Bisbat d'Urgell és de 7.630 quilòmetres quadrats; ocupa territori de les províncies de Lleida i de Girona i tot el Principat d'Andorra. Limita amb les diòcesis de Vic, Solsona, L'leida, Barbastro, Tolosa, Pamiers i Perpinyà; i és sufragani de la Seu Metropolitana de Tarragona.

Zones - Arxiprestats	Parròquies	Registr. sacramentals	Habitants	
A Batllia-Baridà	22	1	2.919	
Cerdanya	24	4	9.026	
Vall de Ribes	11	1	1.480	
B Major	49	3	14.163	
Oliana-Organyà	20	4	5.227	
Valls d'Andorra	7	7	39.940	
C Ribera del Segre	25	1	2.791	
Ribera del Sió	15	3	4.910	
Segarra	14	1	3.991	
Urgell Mitjà	15	2	3.833	
D Baix Urgell	16	10	14.495	
Noguera	17	8	21.633	
E Conca Alta-Flamisell	35	3	5.580	
Conca de Tremp	36	3	8.105	
Pallars Sobirà	73	5	5.020	
Vall d'Aran	29	4	5.617	
5	16	408	69	148.730

ARXIPRESTAT RIBERA DEL SIO

AGRAMUNT	4.402
Mn. Manuel Pal i Casanovas	1980
CLARAVALLS	213
Fr. Andreu Guim i Galceran	1978
Sta. M. de Montmagastrell	110
Allet	140
MONTCLAR D'URGELL	208
Mn. Miquel Ribera i Pros	1963
Donzell d'Urgell	92
Ceró (Arx. Ribera del Segre)	
Tudela (id.)	
Marcovau (id.)	
PUIGVERD D'AGRAMUNT	252
P. Joan Aris i Escardó	1978
Montfalcó d'Agramunt	90
Castellnou d'Ossó	—
Coscó	47
Les Puelles	4
MAFET	160
Mn. J.M. Santesmases i Balasch	1983
Preixens	302
Concabella (Arx. Segarra)	
Gra (id.)	

Parròquies i annexes incorporades pastoralment a Demarcacions Parroquials d'altres arxiprestats:

La Figuerosa	98	(Arx. Segarra)
Bellver de Sò	109	id
Ossó de Sió	92	id
Butsènit d'Urgell	300	(Arx. Noguera)
Pradell de Sió	180	id
Les Ventoses	170	(Arx. Baix Urgell)

ENQUESTA D'ASSISTENCIA A MISSA

Presentem avui els resultats complets. Es recolliren 682 cartolines, de les quals 14 eren nul·les. Els assistents havien estat 700. Això fa que en cada apartat general s'ha d'afegir un nombre divers en cada cas de «no consta» fins a completar el nombre total d'homes (241) i de dones (459). Dels 4.190 habitants d'Agramunt, un 15% es consideren no obligats al precepte dominical (infants, malalts, etc.). Resten, doncs, 3.562 d'obligats. Els 700 assistents representen el 19'65%. Als diversos apartats corresponen:

	Homes	Don.	Tot.
7-13 anys	38	63	101
14-20 »	20	45	65
21-34 »	16	34	50
35-49 »	42	86	128
50-64 »	56	105	161
65... »	47	95	142
Estat Civil			
Solters	78	148	226
Casats	131	214	345
Vidus	9	63	72
Nascuts a			
Agramunt	114	201	315
Altre lloc			
provincia	84	175	259
Altra prov.	22	56	78
Estudis			
Sols llegir	13	53	66
Primaris	134	282	146
Mitjans	49	76	125
Superiors	17	31	48
Sit laboral			
Estudiants	56	108	164
S.L. (de casa)	6	174	180
Jubilats	46	99	145
En atur	5	9	14
Prof. lliberal	7	19	26
Ind.-comerç	22	1	23
Independts.	54	30	84
Jornalers	24	19	43
Sector			
Agricultura	44	18	62
Indústria	52	28	80
Serveis	82	296	378
Viuen a			
Agramunt	200	395	595
Altre lloc	19	31	50
Combregaren			
	66	220	286
Els plauen homilies			
	175	361	536
Pertanyen a Grup Apostòlic			
	4	58	62

NOTA: En alguns punts la significació estadística és deficient degut als que no respongueren o s'equivocaren, cosa normal en enquestes tan massives. Amb, tot el conjunt és eloqüent i no pas gaire encoratjador. La pràctica religiosa no és l'únic signe de la fe d'un poble, però sí que compta força. En aquest sentit Agramunt no és pot sentir satisfet, no us sembla?

CASES unifamiliars en venda a Agramunt

(de PROTECCIO OFICIAL - Exp.25-1-0021-83)

Garatge de 90 m.², 4 habitacions, bany, aseo, 70 m.² de terrasses, cuina ben acabada i menjador amb llar de foc.

Són a l'Avinguda Col·legi Nou. El preu és semblant al d'un pis i tenen facilitats a llarg termini amb interessos de l'11 %.

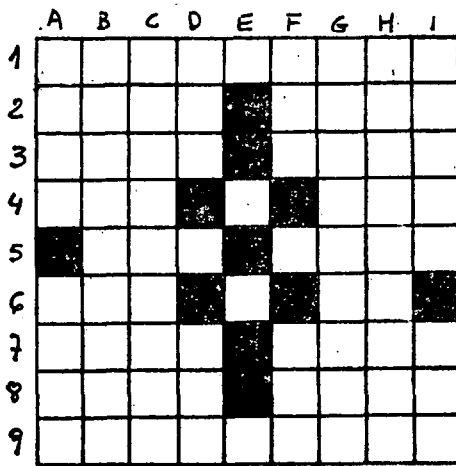
Demaneu més informació, val la pena.

Promotor: FERGO, S. A.
 Constructor: RAMON OLIVA
 Telèfon 39 02 71
PREIXENS

amenitats

(Coordina,
Rosa Mari Sera)

REFRANYS DE TOTA MENA

Plorant i rient, els petits van creixent.
 Les llengües no són tisores, però són ialladores.
 La mort no és per qui la busca.
 De la discussió en neix la claror, si no s'apaga la llum...
 Temps passat, sempre envejat.
 Si hagués sabut que eren tan bones les nous, encara seria senyora de Tous.

MIG JORNES PUR
 SPOFUSTARIMA
 LTRAMUNTANAP
 LITREMORLARE
 EMLASORCANIR
 VESITROLGUNA
 ARTORLEREPAR
 NOV DALORRADE
 TIRXLAMOGAN
 AMNERPONENTI
 ROSMANTROLER

Busqueu les incorreccions que hi ha en les següents frases:

- Les enfermeres del psiquiàtric tenen moltes venes. preparades, perquè els malalts es tallen sovint les venes.
- Es una costum molt bona tenir una conta corrent a qualsevol Caixa d'Estalvi.
- Es necessari establèixer les disposicions vigents perquè solucionaran el greus problemes del divorci.

Busqueu el nom dels 8 tipus de vents que hi ha

HORIZONTALS:

1.— Docilitat. 2.—Encès d'ira. Roc. 3.— Acceptar. A l'inrevés, a l'exterior. 4.— A l'inrevés, petit. Cinc-cents. Lletres inconnexes. 5.— Part de la cara. Sentinella. 6.— A l'inrevés, establiment de begudes. Cent. A l'inrevés, acció de fer servir una cosa. 7.— Coure treballat. Lloc de refugi. 8.— Excavació per extreure mineral. A l'inrevés, tros de terra on es cultiven llegums, cols, raves, etc. 9.— Que es poden saciar.

VERTICALS:

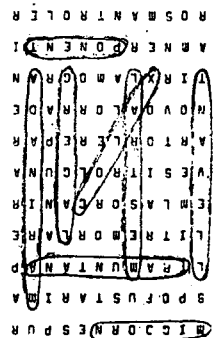
A.— A l'inrevés, oficial públic amb funcions de governador, jutge i cap militar al Nord d'Àfrica. Ramells. B.— Acostumada, que s'esdevé habitualment. C.— Banc en el què el seient és la tapa d'una caixa. B.— Lletres inconnexes. Símbol químic del sofre. Cap vegada. E.— Cinquanta. Cinc-cents. Cent. Vocal. F.— Irritació violenta. Consonant. A l'inrevés, tou. G.— Colorant blau. H.— Disposaré. I.— Mena de rom. Article, plural.

■ Cal establir les disposicions vigents que solucionaran els greus problemes del divorci.
 ■ Es un costum molt bo tenir un compte corrent a qualsevol Caixa d'Estalvi.
 ■ Les enfermeres del psiquiàtric tenen moltes de benes preparades, perquè els malalts es tallen sovint les venes.

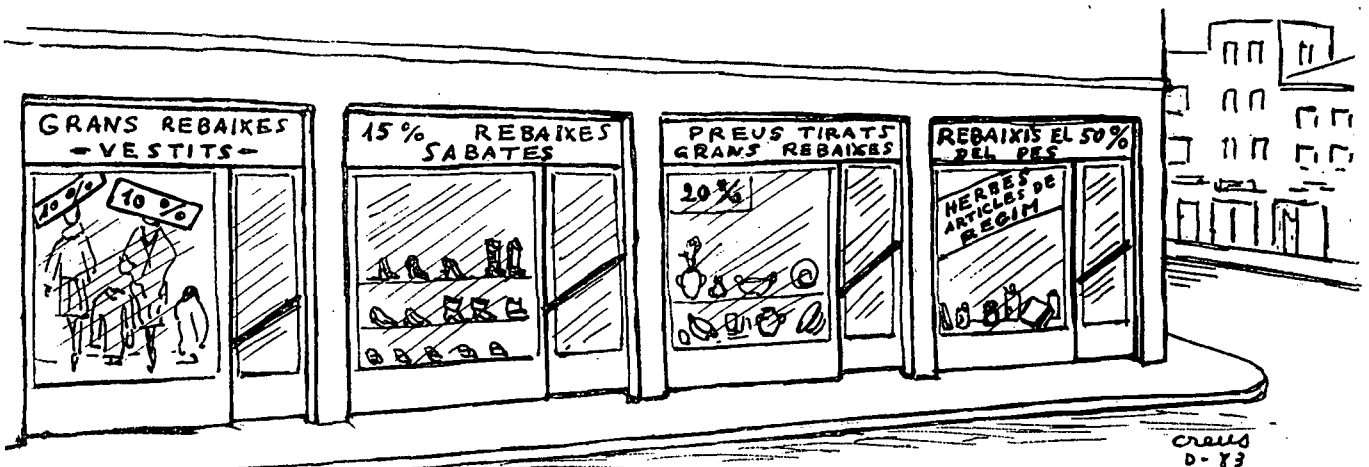
CORRECTES:

SOLUCIONS

- I.— Talla. Les.
 H.— Acondure.
 G.— Tornassol.
 F.— Ira. B. alb.
 E.— L. D. C. A.
 D.— ITR. S. Mal.
 C.— Catxabanç.
 B.— Ordinària.
 A.— d'ac. Rams.
 VERTICALS:

- HORIZONTALS:
 1. Docilitat.
 2. Trèvol.
 3. Roc.
 4. A l'exterior.
 5. Narís.
 6. Sentinella.
 7. Cofre.
 8. Excavació.
 9. Cansalada.
- VERTICALS:
 1. A l'inrevés, oficial públic amb funcions de governador, jutge i cap militar al Nord d'Àfrica.
 2. A l'inrevés, petit.
 3. Cinc-cents.
 4. Lletres inconnexes.
 5. Narís.
 6. Part de la cara.
 7. Cofre.
 8. Excavació.
 9. Cansalada.

CREUS
 D-73

Per manca de temps, em va ser impossible assabentar-vos de les últimes jornades tennístiques del campionat Terra Ferma Grup A, els resultats són aquests: Balaguer, 4 - Agramunt, 1; Tàrrega, 4 - Agramunt, 1. Quan tinguem la relació final ja us la donarem.

També esperem jugar alguns partits amb els equips de Terra Ferma Grup B.

Nota equivocada: Al Sió núm. 233 del mes de juliol, es publicà els resultats del Campionat a l'Americana grup B, posàvem com a campió a Jordi Cuiat i subcampió a Josep Alòs, i havia de ser: campió Josep Alòs i subcampió Josep Castellà. Des d'aquí demanem que ens disculpin els jugadors per l'equivocació comesa.

La junta agraeix la participació a tots els jugadors i els desitgem que passin un Bon Any i que el 1984 sigui millor, amb la raqueta en tots els aspectes.

Magda TREPAT DAVI

HANDBOL

Resultats:

(04-12-83) — Agramunt Bar-Sport — C.H. Alcarrà (Ajornat)

(08-12-83) — Agramunt Bar-Sport — C.B. Magraners (11-10)
(sense finalitzar)

(11-12-83) — Agramunt Bar-Sport — C.H. Bellpuig (33-08)

(18-12-83) — U.S. Borges Blanques — Agramunt Bar-Sport 12-10

C.H. Bellpuig — C.B. Magraners (23-18.)

C.N. Tàrrega — C.H. Linyola (16-15)

C.H. Alcarrà (descans).

Classificació GRUP B:

1 — U.S. Borges Blanques — 8 partits — 14 punts

2 — Agramunt Bar-Sport — 6 partits — 10 punts

3 — C.N. Tàrrega — 7 partits — 8 punts

4 — C.B. Magraners — 7 partits — 8 punts

5 — C.H. Linyola — 7 partits — 4 punts.

6 — C.H. Bellpuig — 8 partits — 2 punts.

7 — C.H. Alcarrà — 6 partits — 2 punts (2 punts menys per sanció)

Golejadors:

Fernàndez, 37; Tomàs, 30; Torra, 22; Paco, 21; Escolà, 11, Figuera i Pau, 5; Vendrell, 4; Màrius, 3 i Pedrós, 1.

Un altre partit ajornat, aquesta vegada amb el C.H. Alcarrà, per problemes entre els seus jugadors. El dia de la Puríssima es disputà el partit que estava ajornat, enfront el C.B. Magraners, amb una primera part molt igualada sobretot gràcies a l'ajuda arbitral envers l'equip lleidatà que incrus li atorgaren un gol d'avantatge en la mitja part, en el segon temps continuar aquesta tendència arbitral fins que en el minut 9 es va suspendre el partit al·legant que el públic cridava. El Club va presentar un informe al Comitè de Competició Provincial el qual en va fer cas omís, i llavors s'ha presentat recurs al Comitè Nacional, perquè aquestes actuacions arbitràries no es poden permetre, ja que va en detriment de l'Handbol.

Després de totes les adversitats el nostre equip disputà un gran encontre davant del C.H. Bellpuig guanyant per 25 gols de diferència i finalment el partit disputat a Borges on la mala sort i els nervis van ésser les principals raons de perdre el partit.

Així, amb dos partits de menys, s'ocupa el segon lloc de la Classificació i si s'aconsegüís la victòria en aquests dos encontres ajornats ens collocarem en primer lloc empatats amb el Borges però amb millor gol *average* nosaltres.

L'equip juvenil ja és un fet i ha disputat dos encontres davant de l'equip de l'Artesa de Segre, hi ha nois que juguen molt bé i en poc temps es podran incorporar a l'equip sènior.

Ara unes petites vacances de Nadal i fins el 15 de gener no es torna a jugar, esperem que serveixin per fer una bona preparació cara a la segona Volta del Campionat.

Jordi MARTI

Diferents són les vegades que en els esports sentim dir, l'important és el participar i no el guanyar... i, això és el que ha fet en aquest campionat el nostre Grup d'Escacs. Però com ha participat?: en un principi em cal dir que hi han pres part els mateixos jugadors de l'any passat amb l'avinentsa que en aquesta ocasió ha anat en augment el número de jugadors indisponibles al llarg del certamen sigui perquè estudien, fan el servei militar o per causes imprevistes.

Resultats de l'Agramunt després de l'onzena ronda.

11 ronda Vilanovenc - Agramunt	4½ — ½
12 ronda Agramunt - C.E.A. (AND)	3½ — 1½
13 ronda Torà - Agramunt	5 — 0
14 ronda Agramunt - Lleida (A)	2 — 3

Classificació final

Lleida (A)	43 ½ punts
Torà	37 punts
Vilanovenc	36 ½ punts
C.E.A. (AND)	30 punts
Agramunt	27 punts
Artesa de Segre	25 punts
Lleida (B)	11 punts

Els afeccionats als escacs o lectors d'aquesta revista que haurien seguit els resultats d'aquesta competició haurien pogut observar que en la classificació general l'Agramunt el primer anava en tercer lloc, el segon a quart i el tercer s'ha hagut de conformar en cinquè i possiblement hauria anat de mal en pitjor si no s'hagués acabat.

Al meu veure en aquesta circumstància la diferència de punts que hi ha hagut entre el nostre Grup els tres primers classificats ha estat sens dubte que es disposa d'una plantilla de jugadors massa reduïda, la qual cosa ha fet que en alguns de-splaçaments els resultats han estat alversos per falta de jugadors. En quant als partits de casa s'ha hagut de recorre en alguns casos, jugadors que pràcticament sols juguen en alguna emergència però sí vull fer constar que ho feren amb gran encert.

Din're de les possibilitats de cada jugador hem de suposar que tots hi han posat el màxim d'interès encara que la classificació no ha estat pas massa brillant. Crec que aquesta «nova» experiència servirà per properes competicions i, potser ja és hora que ens comencem d'adonar! que els Escacs són poc fomentats.

En aquesta ocasió no vull pas passar per alt sense felicitar els jugadors Josep Serra, —que en tot moment ha estat disposat en defensa del Grup— i el veterà Ramon Bergués, que sembla que els anys no passen per ell quan es posa davant del tauler.

Paulí RIBERA

RESULTATS DEL MES

Agramunt - Belcairenc	2-0
Lleida - Agramunt	1-0
Agramunt - Fàtima	4-1

CLASSIFICACIO GENERAL

Baronenc, 24; Martinenc i Oliana, 22; Barceloneta, 21; R. In-cresa i Tàrrega, 19; P. Lluís del Sol, 18; Artesa de Segre i Lleida, 17; La Plana i Sant Maur, 15; Agramunt i Gardeny, 14; Balaguer, 13; Turó de la Peira, 12; Fàtima, 11; Belcairenc, 9; B. Baró de Viver, 6.

Aquest mes s'ha produït una substancial recuperació del nostre equip, malgrat algunes baixes impropis per lesions. S'aconsegueixen victòries, es marca gols i el que és millor, es planta cara a to's els contraris i al camp que sigui. Això ha suposat pujar algun lloc en la classificació i rebaixar algun punt.

Els porters han millorat en confiança i ara ja no semblen tan fluixos; la defensa actua més ràpida i enèrgica, donant més pilotes a la davantera els davanters marquen més gols.

Ara l'equip agrada i diverteix els afeccionats en general i si continua el bon moment de joc que va desenrotllant darrerament, s'allunyarà el fantasma del descens i l'afició estarà amb tot i per tot amb l'equip.

Jaume BRILS

Electricitat

Jaume Omedes

Instal·lacions i Reparacions
de tota mena

Tel. 39 03 36

Carrer del Clos

AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA
Articles de Caça i Esport

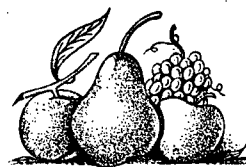
Esteve Plagunes

ELECTRODOMÈSTICS

Representant de les Màquines de Cosir

ALFA i REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 39 02 61

Fruites Serra

JOGUINES
OBJECTES
REGALS

l'Ultima Novetat

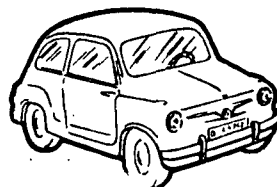
Sant Joan, 22 — Tel. 39 06 57

FUNERARIA

J. IORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601 Pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, s/n.

AGRAMUNT

INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Polígon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

EL Ton de D'agramunt

per Josep Fàbregas

Ton, s'ha mort en Joan Miró. Hom recorda quan em vaig casar amb la Ramona, a Bernet. Després del dinar i, a la tarda des d'Agramunt agafarem la moto i, anàrem a dormir a Igualada per fer cap l'endemà a Montserrat. Després d'una setmana a Barcelona, cap a Torredembarra, Tarragona, Cambrils i així, per la costa, durant cinc setmanes, poc a poc, fins a Huelva. I, pujarem pel centre, Còrdova, Ciutat Reial, Valdepeñas, Terol, Reus... fins a casa, Agramunt.

Quan érem a Cambrils, ens arribàrem a Mont-roig, a la casa d'en Joan Miró, «La Masia». El masover ens digué que en Joan Miró no hi era, que estava a Palma i que fins al setembre no tornaria a Mont-roig i que sí, que tenia les claus, totes les claus de la masia però, que tenia manat pel Sr. Joan de no deixar veure cap dependència, incloent-hi l'estudi, ni les seves obres, naturalment, a nngú, sense excepció.

De la mateixa manera que ara s'estudia el passat, quan dintre de centenars d'anys s'estudii, del mil nou-cents al dos mil, tal com deia en el número passat, en els mots del meu petit, mínim homenatge a Joan Brossa, que per cert hi havia algunes incorreccions. Per exemple, allà on deia: «...buscaren entre el públic al Pavlovsky que li guardava una cadira al seu costat. Tothom coneixia i aplaudi el Pavlovsky; potser ningú a Joan Brossa». Tot el subratllat no figurava en l'escrit. Doncs com deia, demà es parlarà de Joan Brossa, viu encara i que sigui per molt anys, per deixar-nos més herència encara de la molta que per tots, en les llibreries hi ha i que potser molt pocs coneixem. I fem-ho en vida, ara que hi som a temps i ja no, amb el Joan Miró. Sense cap mena de dubte per molt que estímem Catalunya no farem tant per ella com han fet els homes de la seva talla. Un dia un mestre d'escola m'explicava que anaren mestres i alumnes a fer una visita a la «Fundació Miró» i que els alumnes deien: «Això no costa res de fer, nosaltres també ho farem». Jo que li pregunto ¿vosaltres que els contestàveu en dir-vos això?

Es que sembla que el poble en general, fins i tot gent de carrtra creuen que, l'artista ha de ser un home que ha de morir-se de gana i, triomfar després de mort. I ja no parlarem de l'artista de les característiques d'un Joan Miró que com a molt, la gent diu: «Això de l'art és qüestió de gustos», o, el que més, «El temps, el demà, és qui deu jutjar si són bons o dolents els artistes d'avui».

Cal ser sincers i dir que estem en un país amb una ignorància sobre art esgarrifosa, amb una desconsideració que fa pena per l'art actual.

Vull manifestar un fet real i demostratiu que aquestes idees donades amb un cert to de falsa modèstia són errònies. Miró, quan sense fama encara, exposà a Nova York per primera vegada, un home, un boxejador, li va comprar una obra que es deia «La masia» aquell quadre estava inspirat en la masia seva de Mont-roig, aquella masia en què hom, amb la Ramona, la meua muller, hauria volgut travessar les seves portes per poder veure aquelles pintures que per culpa de la maleïda dictadura havien fet desprejar, i témer al poble, perquè eren fetes per gent atea, jueva, comunista, caçons... que sé jo.

Queda clar doncs queq, aquell home que boxejava, ernest Hemingway, s'adonà del valor de l'obra de Miró, ell fer guions de pel·lícula junt amb Williab Faulkner que dirigien John Huston i Howard Hauks i ells, tots dos, foren premis Nòbels de literatura i, des de París Jean Paul Sartre, ja n'havia parlat elogiant-los molt abans.

MOVIMENT DEMOGRAFIC

MES DE DESEMBRE

NAIXEMENTS:

Anna Gómez i Barbero dia 1
Albert Burgueño i Miraso dia 8
Sergi Rodriguez i Batista dia 12

MATRIMONIS:

Ramon Salvia Arderiu i M.ª Rosa Trepal Pijuan dia 23

DEFUNCIONS:

Joan Cases i Cucurull, 65 anys dia 10

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE DESEMBRE

Dia	litres m. ²
15	7
16	34
17	2.5
18	1.5
20	10
Total	55.0

Temperatures extremes de desembre

Màxima del mes: 13 dia 23
Mínima " " 2 " 8-11-13 i 14
Oscil·lació extrema mensual: 15
Mitja de les màximes: 7.290
" " " mínimes: 1.193
" " " miges: 4.241
" " " mensual a les 8 h. 2.870

L'observador: Deudat Pont

LLIBRERIA
PAPERERIA

L'ESPIGA

OBJECTES D'ARTESANIA
TREBALLS MANUALS

Un establiment per a
un millor servei

AGRAMUNT

Confeccions AGRAMUNT
Avda. M. Jolonch, 44 Tel. 39 00 17

Electricitat ALBAREDA
Carrer Sió, 1 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ
Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL
Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE
Avda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET
Carrer Institut Tel. 39 09 99

FORN CAMATS
Sant Joan 4, Tel. 39 02 38

BANC CENTRAL
Guimerà, 5 Tel. 39 00 93

MAGATZEMS COTS
Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

FERRETERIA ESCOLA
Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLA
Avda. M. Jolonch 28 Tel. 39 07 85

FOTOS FONT
Sió, 31 Tel. 35 04 34 - Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió
Pl. Pou, 22

SABATERIA HUGUET
Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA
Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA
A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH
Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

QUEVIURES MORA
Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81

Sastreria-Confeccions NOGUERA
Sió, 8 Tel. 39 02 14

Electricitat i Fontaneria P. RIERA
Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

TORRONS ROIG
Avda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA
Avda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Panyeries SABADELL
A. Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures R. SERA
Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Esparteria Josep M. TORRES
Sió, 35 Tel. 39 08 39

FARRATGES VIÑALS
Avda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA
A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38

Teatre al Casal

La nit de Nadal, com ja és costum a la nostra Vila, el Grup Escènic Agramuntí ens oferí una obra teatral. Aquesta vegada ha tocat el torn a «La fam», escrita per Joan OLIVE, «Pere Quart».

Nascut a Sabadell l'any 1899, les seves obres són un clar exponent del Noucentisme, així com la plasmació exacta d'una realitat viscuda al llarg dels anys de pre-guerra: vagues, fam, revoltes, partits polítics...

«La fam» ens exposa, precisament, aquell ambient. Els personatges, proletaris i burgesos, es mouen enmig d'uns esdeveniments socials, econòmics i polítics, bona cosa complicats. En acabar l'obra, el desig d'un canvi de societat resta sense acomplir-se, tant per la complexitat del problema com, potser, per l'actitud de Samsó, home anàrquic, inconseqüent, impulsiu, fet a la seva, mort de gana... que, en un moment donat, com qui no fa res, esdevé un heroi, tot fent-se amo de la situació. Quan arriba, però, l'hora de fer feina positiva, ell, gandul per naturalesa, home sense ideals, dona mitja volta i retorna al seu destí: portar una existència primària, fer la seva voluntat, patir fam...

Quant a la posada en escena, cal remarcar l'encertada ambientació, la rapidesa en els canvis d'escenografia, així com els efectes de llum i de so.

Bona la direcció de l'Amadeu Padullés i la interpretació de gairebé tots els actors. Faig esment especial d'aquells que per primera vegada pujaven a un escenari. La meva enhorabona per ajudar al creixement del nostre grup teatral.

El públic, que omplí el Casal de gom a gom, va saber regraciar l'esforç del Grup Escènic amb llargs aplaudiments.

Agnès ESCOLA

Concert de Nadal

Sant Esteve. 1983. La CORAL acudí un cop més a la cita amb els seus amics.

Com cada any, i amb la mestria a què ens tenen avesats, els nostres cantaires han aportat al goig serè de Nadal la llum i el color del seu Art. Interpretaren 21 peces: 5, executades pel grup dels petits de la CORAL BON CANT; 7, pels més grandets de la mateixa CORAL; i 9, a càrrec dels «vetèrans», LA CORAL D'AVUI.

Vaig notar amb goig que algunes de les obres eren nostres, catalanes, detall que vaig agrair, perquè ja és entristidor i, àdhuc, humiliant que en tants i tants concerts que se celebren arreu de les nostres contrades hi hagi lloc per a tot el forani, i ben just si hom hi encabeix, com per caritat, alguna mostra del nostre esplèndid repertori.

El Concert complagué. Dintre, però, de la més que acceptable categoria general que assolí, valdria posar en relleu la qualitat atesa pels més petits en «Josep deia a Maria», cançó per a dues veus; així com la dignitat que aconseguiren els grans de la CORAL BON CANT en «Vés-te'n hivern», per a dues veus, i en «Tinguem tots un bon Nadal», cànon per a tres veus.

Quant a la CORAL D'AVUI, destacaria la magnífica interpretació de «Joia en el Món» i de «Prec de Nadal»; sobretot m'impressionà l'acabament d'aquesta segona nadala (ben difícil, per cert) executat a boca closa.

Dir, doncs, que la CORAL va convèncer... no és notícia, g. a D. Potser, però, podria millorar encara (que ja és dir), si hom retoqués algun detalllet, com, per exemple, treballar els reguladors (fi de la peça, de període...) per fugir del possible risc d'una certa monotonia, i per fer destacar, quan fos el cas, les corbes melòdiques o els temes a càrrec d'alguna de les cordes, més que més, en obres escrites a contrapunt, com és ara el cas de «Puer natus».

Quant al ritme, sembla que, sovint, les cançons resultarien més arrodonides si les portaven a un ritme més moderat, i procuraven allargar les notes finals de les peces i, a voltes, dels períodes.

Són, aquestes, apreciacions subjectives, referides a detalllets minúsculs que no enfosqueixen poc ni gaire la clara trajectòria artística dels nostres cantaires.

Així, doncs, «malgré lui», un «VISCA!» incondicional per als components de les CORALS, i per a qui n'és Director i ànima, el Mestre Ramon Casals.

Ah, i gràcies per existir!

Ramon ESCUE

Gent, fets, coses...

Un Nadal més

Hem passat un altre Nadal, un Nadal poc més o menys com els altres que es van succeint any rera any. No obstant això, s'han sentit comentaris que coincideixen a afirmar que, en general, aquest ha estat diferent a molts d'altres Nadals anteriors. Això no es nota tan sols als pobles de pocs habitants on tot s'ha de contemplar sota una imatge més reduïda i, per tant, no s'aprecien tant les diferències.

No sé fins a quin punt poden ser certes aquestes afirmacions de «desnadalització». Ben mirat, però, no ens trobem davant de cap novetat: els temps canvien —per grat o per força— i d'uns anys ençà el retrocés en manifestacions nadaleques, com és ara l'explosió de càntics anunciadors del naixement del fill de Maria escampats als quatre vents per una munió d'altaveus, il·luminacions i ornaments diversos, arbres, figures, bombetes de color, etc., han minvat força. Es veu que ni botiguers ni ningú no està disposat a llençar res per la finestra. Les vaques grasses s'estan emmagrint. Un toc d'atenció, doncs, per a guarir-les a temps és obligat.

La difícil situació econòmica per la qual estem travessant és la causa directa que fa que a la commemoració li manqui més ressò popular i que el comerç no cregui en el seu propi esforç i activitat, condicions, aquestes, indispensables i que, ara per ara, semblen haver-se fet fonedisses sota la negror de la desconfiança i la por. I tot això, és clar, no s'arregla amb nadales ni felicitacions, per més que els desigs siguin d'allò més sincers.

Aquest Nadal se'l pot vestir amb un reguitzell de vestits fantasmagòrics d'una gamma de colors tan variats que pot anar des de l'atur als míssils o l'OTAN als accidents catastròfics de Madrid.

Es clar, que a l'altra banda d'armari hi trobem els vestits de festa grossa, de les grans celebracions. Ja n'hi ha sort, que si no...

Malgrat tot, s'ha fet honra al costum o tradició consumint bones piles de torró, xampany i de tot. Es que les celebracions, siguin del caire que siguin, es veu que han de passar per la gola, si no, ja no són tals.

Donant una ullada a una llista de restaurants que duia un diari n'hi ha prou per comporvar que el preu d'un sopar excedia en molt al que hom té per un sopar car. Davant d'això, la primera imatge que et ve a la ment és d'aquell que se sentiria ben satisfet si pogués fer el seu sopar encara que només fos de cent pessetes: justet per a matar la fam.

Es clar, «No podem ser tots iguals». Una manera ben xocant i pràctica d'espolsar-nos les volves de responsabilitat que, en tot cas, s'hagin pogut atruar a sobre nostre.

A. PONSÀ

Consumidor, informa't

Anem de Rebaixes!!

En els mesos de gener i febrer quan la major part dels comerços de les nostres ciutats celebren les tradicionals rebaixes, els aparadors (sobretot en les botigues de tèxtil i calçat) s'omplen de cartells (rebaixes, liquidacions, saldos, grans oportunitats, etc...) que inciten en el consumidor el desig de comprar i fer-ho a molt bon preu.

Si és cert que els preus són més baixos que en la temporada normal; també és veritat que «no és tot or el que lluu».

Tant és així que el Parlament de Catalunya a instància del Departament de Comerç i Turisme de la Generalitat de Catalunya va aprovar una Llei reguladora d'aquest tipus de venda, a l'objecte de restaurar l'autèntic sentit de la venda en rebaixa i a la vegada, diferenciar-la de la resta de les vendes (liquidacions, saldos, etc...).

Què és la venda en Rebaixa?

Un producte s'entén que està de rebaixa quan es temporada normal, ja que finalitzat aquest període, el comerciant té necessitat de donar sortida a les seves existències de cara a renovar-les per la propera temporada.

Es a dir quan llegim la paraula rebaixes en un establiment, hem de saber que correspon als productes, articles, etc. que es venien abans de començar aquesta època, tant en qualitat com en modelatge.

La Llei abans esmentada, a part de definir el que és la venda en rebaixa, contempla una sèrie de normes que serveixin d'informació al consumidor en el moment d'adquirir un producte de rebaixa; a títol d'exemple diu:

- Tots els articles que en venguin rebaixats, en la seva etiqueta s'hi farà constar el preu habitual juntament amb el preu de venda amb rebaixa.
- També diu que queda totalment prohibit l'adquirir articles per part del comerciant, deteriorats o expressament per a la venda en rebaixa.

Què és la venda en Liquidació?

Una botiga s'entén que fa liquidacions quan fixa a la venda tots o part dels gèneres que conformen les seves existències ja sigui per cessament total o parcial de l'activitat comercial, o bé per transformació substancial de l'establiment comercial.

Per comprendre millor la idea podem posar l'exemple d'un comerç de roba infantil que ha decidit plegar la seva activitat comercial en aquest ram, i obrir un comerç de calçats i aquest comerciant liquida el seu producte ja que iniciarà una nova activitat comercial.

Què és la venda en saldos?

Consisteix en posar a la venda productes defectuosos deteriorats o desaparellats, la sortida dels quals és manifestament impossible ja sigui per una pèrdua d'actualitat o bé perquè han perdut el seu valor comercial amb el pas del temps en què han estat emmagatzemats.

Com es pot observar, existeix una clara diferenciació dels conceptes que ens permet orientar i saber en cada moment què és el que comprèm evitant d'aquesta manera confusió, perquè sabem que quan comprèm en:

Rebaixes: Han d'ésser productes d'actualitat a un preu inferior al que es troba en plena temporada.

Liquidacions: Es fa perquè el comerç varia el seu caire de l'activitat comercial o bé per tancament de local.

Saldos: Perquè són productes o articles deteriorats (tarats) o bé han perdut la seva actualitat (passats de moda o antiquats).

Per qualsevol ampliació d'aquesta informació us recordem que bé podeu telefonar al 26/82/22 o bé venir personalment al Servei Territorial de Comerç Interior i Consum de la Generalitat de Catalunya situat a l'Avda. Blondel, 98, 1.er, 2.ª.

Activitats de la CREU ROJA local en commemoració de l'Any Mundial de la Creu Roja

L'assemblea Local d'Agramunt en commemoració de l'ANY MUNDIAL DE LA CREU ROJA i com ha homenatge a tot el personal voluntari, socis i col·laboradors, va organitzar una sèrie d'actes durant el mes de desembre, els quals constatem a continuació: hi hagué unes conferències o taula rodona a càrrec dels germans Montserrat Felip (facultativa), sobre el tema «Accidents en la Infància», i Joaquim Felip (sociòleg), sobre el tema «Toxicomanies». En acabar les quals hi hagué un interessant col·loqui, encara que, malgrat la importància d'ambdós temes, l'assistència de públic fou, més aviat, minsa.

Quant a la festivitat de la Patrona, dia 8 de desembre, se celebrà un solemne Ofici cantat per la Coral d'Avui i, en un acte públic i comptant amb l'assistència de l'Inspector Provincial de la Brigada, auto-

ritats locals i membres de l'Assemblea, es procedí al lliurament de diplomes a totes les persones que han pertangut a la Brigada Local; finalitzant l'acte amb un lluït ball —entrada gratuïta— amenitzat pel conjunt SHOWMEN.

El dia 18, i al magnífic marc del Casal Agramuntí, tingué lloc un Festival Infantil a benefici de la Creu Roja, amb una assistència nombrosa de públic que aplaudí força totes i cada una de les actuacions de nens i nenes.

Cal esmentar, igualment, el lliurament fet pel Sr. Josep Siré, President Provincial, dels nomenaments als nous membres de l'Assemblea Local senyors: Montserrat Felip i Trepal, Rosa M.ª Solé i Ribalta i Ignasi Villalta i Gilabert.

TONI

De Nadal a Reis

Tot i que l'any 83 no ha estat pas massa positiu i, en conseqüència, aquestes festes no es presentaven massa lluides, fou a l'últim moment que el poble s'engrescà, potser animat de què la «grossa» del dia 22 caigués a Catalunya esquitxant, també, algunes famílies d'Agramunt es decidí a vestir-se de festa començant pel carrer Sió i que com a novetat, va engalanar-se amb llums, música i aparadors resplendents; fins i tot, algun que s'estrenava. L'ambient de festa i alegria que allà es respirava va ésser un impuls perquè el poble d'Agramunt comencés a viure el caliu propi d'aquestes diades. A tot això cal afegir-hi l'arbre guarnit a la plaça de l'església que ja és tradició entre nosaltres i que enguany feia que la portalada, recentment restaurada, es veiés molt més majestuosa.

Els actes ja començaren el dia 23 a dos quarts de deu del vespre amb una confessió comunitària com a preparació espiritual pel sentit religiós i entranyable que el Nadal comporta. Enguany la «Missa del Gall» es va avançar una hora de l'horari acostumat per donar pas al «Misteri del Naixement de Jesús Infànt» de Ramon Llull, que ha estat una primícia a casa nostra i arreu de Catalunya. Aquest misteri, dirigit per mossèn Manuel Pal, va tenir una gran acollida entre els feligresos, no sols pel missatge que aquesta obra aportava, sinó també perquè la gent que la va interpretar eren convilatans nostres moguts per un sentiment comú de fraternitat i amor al poble.

Al llarg de la vetllada la Coral d'Avui va realçar amb els seus cants la tradicional missa, de la mateixa manera que va col·laborar amb el poble en l'«Ave a la Verge del Socors». En sortir, s'escenificava al Foment Parroquial un Pessebre vivent a càrrec del jovent del Grup Escolta C.A.U., essent molt concorregut.

Arribà el dia de Nadal, tan esperat per tots nosaltres, amb la tradicional representació a la que ens té acostumats el Grup Escènic Agramuntí i que enguany posava en escena l'obra de Joan Oliver «La Fam». Aquest mateix dia el Museu Municipal obrí les seves portes a l'Exposició «Agramunt ahir i avui» que es componia de fotografies de casa nostra i un conjunt de diapositives de diver-

sa temàtica, on hom podia apreciar el laboriós treball de J. Martí, veí de Tàrraga.

Sant Esteve s'encetà amb el concert que les Corals d'Avui i infantil Bón Cant oferien al públic avesat al cant coral i que era bastant nombrós.

La resta de la setmana va transcórrer entre comentaris, preparatius i il·lusions de cara al nou any que tots esperàvem amb l'optimisme que pressuposa el deixar un any enrera i encetar-ne un de nou. Per primer cop el Casal Agramuntí era un més entre els diferents llocs públics on es feia el típic sopar de Cap d'Any, amenitzant la vetllada el conjunt «Maraton». També la discoteca KIPPS, després de dos anys de restar tancada, donava pas al nou any, la qual cosa facilitava als joves i adults a no haver de desplaçar-se i estalviar-se, així, espants o accidents, agreujats per la boira, dels que en foren víctimes alguns joves de la vila les passades festes de Nadal i que sortosament en sortiren il·lesos.

El diumenge dia 1 arribava a l'Ajuntament a la una del migdia el patge Karim per tal de recollir, en les cartes de la quitxalla, els anhels i il·lusions que esperaven transmetés als Reis, els quals tenien la seva arribada el dia 5 a les 7 de la tarda. La cavalcada de SS.MM. els Reis Mags d'Orient fou majestuosa i quedà reflectida en les cares dels menuts que semblaven no poder abarcar tantes llums, colors i sorolls que embolcallaben d'alegria l'ambient de la plaça de l'Església. I no era per a menys, donat que enguany ses majestats estrenaven vestits i les carrosses estaven molt ben decorades. Sota una pluja de globus i caramels, el Rei Melcior dirigí unes paraules als nens encoratjant-los, que portaven més regals que carbó. Abans de prosseguir la seva ruta, els tres Mags s'acomiadaren de la mainada amb caramels i amb la seva presència, els oferien una nit plena de somnis fantàtics i neguits per la nova alba.

Rosa M.ª SERA i Teresa PRADOS

L' Ajuntament Informa

URBANISME:

Després d'estudiar diverses opcions, s'ha aprovat definitivament el Projecte d'Obres d'Infraestructura de voreres i serveis de l'Avinguda Jaume Mestres. Més endavant es tindrà una reunió amb els veïns per explicar-los-hi detalladament, a fi de poder començar dites obres.

Un cop s'hagin efectuat aquestes, es procedirà a l'arranjament de la carretera per part del Servei de Carreteres de la Generalitat.

També s'ha aprovat el Projecte de la potabilitzadora d'aigües i obres complementàries. Aquest Projecte consta de dues fases: la primera d'elles és la construcció, als dipòsits de la vora del canal, d'una estació de filtres i el cobriment d'un dels dipòsits. La segona fase és l'adecentament i cobriment dels Dipòsits del Convent.

S'espera que la primera part d'aquest Projecte es pugui, si més no, començar durant aquest any. Per la realització del mateix, es compta amb la col·laboració del Departament d'Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya.

CULTURA:

Continuant amb les converses que es mantenen amb la Generalitat de Catalunya referents a la continuïtat de les obres de la Casa Mas Vell, aquest Ajuntament ha sol·licitat noves subvencions per dites obres.

Els esforços de l'Ajuntament en aquest tema estan centrats perquè les obres es puguin continuar fins a la finalització de tot el Projecte.

LLICENCIES D'OBRES

Pere Serra i Freixes, pavimentar i arrebossar el magatzem de la seva casa. Agregat de Mafet d'Agramunt.

Josep Filtre i Montardit, engrandir la porta del magatzem de la seva casa. Agregat de Montclar.

Josep M.ª Lluç i Baró, diferents arreglaments al

pis. C. de Sió, 6.

Carme Trepat i Pla, desembussar la canal de la casa. C. d'Angel Guimerà.

Josep M.ª Torné i Creus, cobrir amb uralita el terrat de la casa. Raval de St. Francesc, 21.

Pau Marquilles i Boncompte, arreglar la teulada de la casa. C. de St. Joan, 3.

Ramon Pintó i Torra, construir una cabana a l'hort. Part da Reguer Salat, d'aquest Terme Municipal.

Mònica Freixes i Vila, arreglar la teulada de la casa. C. St. Joan.

Ricard Vicens i Borges, col·locar un rètol lluminós en la seva fàbrica. Ctra. de Tàrraga.

Carme Zurita i Torralbo, col·locar un rètol al seu establiment. Avgda. de Marià Jolonch, 2.

Antoni M ralles i Puig, canviar aigüera i pavimentar la cuina del pis. C. del Control, 4.

Joan Ribera i Guixé, repassar la canalera i teulada de la casa. Plaça de l'Om.

Societat Casal Agramuntí, col·locar una canalera de desguàs d'aigües. Baixada del Mercadal.

Ferran Roman i Fernández, arreglar esgraó i fer lavabo en un local. C. de St. Joan.

Pilar, Roser i Ramon Puig i Granés, fer parets mitgeres i una porta al corral. C. del Sindicat.

Joan-Antoni Ibars i Raluy, acabar el magatzem de sobre del garatge. Ctra. de Tàrraga.

Pere Castellà i Mallol, edificar local per magatzem -garatge en el seu terreny. C. del Castell.

Sílvia Salvadó i Solà, cobrir amb plaques de plàstic el terrat de la casa. Ctra. d'Artesa de Segre.

NINXOLS CEMENTIRI

Antoni Valls i Mora, adquisició del nínxol n.º 73 de la Galeria de St. Jordi al Cementiri Municipal.

Jaume París i Torra, adquisició dels nínxols núms. 31 i 32 de la Galeria del Sagrat Cor, del Cementiri Municipal.

Josep Fernández i García, adquisició del nínxol n.º 96 de la Galeria Ntra. Sra. dels Socors, del Cementiri Municipal.

ALTRES LLICENCIES

Carme Zurita i Torralbo, obertura al públic d'un local de perruqueria. Avgda. de Marià Jolonch.

FACTURES APROVADES

A Estació Servei, combustible vehicles de serveis	40.901
A Tresor. S. Social, aportació personal contractat mes de novembre	38.115
A la Cambra Agrària Local, conservació camins Zona Urbana, any 83	56.521
A Comercial Eco, clor servei aigües	10.300
A Transports Bernaus, encàrrecs Lleida	4.030
A Comercial Eco, clor servei aigües	9.800
A Tresor. S. Social, assegurances Socials mes d'octubre	186.661
A Gesem, S.A., material d'oficina	3.140
A M. Rovira, compressor Escorxadador	44.210
A M. Rovira, reparacions vehicles	20.950
A J. Codina, enllum. públic Camí Masies 2 ^{on} semestre 1983	2.140
A Autocars Torres, viatge Lleida	4.200
A Grues Rubio-Pubill, per muntar i desmuntar Bàscula	113.984
A F.E.C.S.A., enllum. públic Vivendes Sindicals	15.791
A C.A.M.P.S., gas-oil Escoles	328.500
A Artesanías Noguera, uniformes Agutzil i Sereno	54.462
A Coral Lavínia, per concert	15.000
A Bar Carreras, bitllet viatge dos transeünts	284
A. M. Pibernat, per brodar bandes per l'Aplec de Corals	27.000
A I.A.S.A., quota conservació comptadors aigua, 4. ^{art} trimestre	21.840
A Uniprex, S.A. programes Ràdio Lleida, Festa Major	2.288
A Foment Pro-Mercat, quota novembre	5.000

A F.E.C.S.A., enllum. públic octubre	390.019
A id. enllum. dependències	146.384
A id. força elevació aigües	255.604
A Com. Sans, material i reparació màquina d'escriure	9.988
A Foment Pro-Mercat, quota octubre	5.000
A M. Suàrez, 60% subvenció Generalitat Exàmens Salut Escolar, curs 82-83	14.700
A M. ^a C. Escolà, 35% subvenció exàmens Salut Escolar, curs 82-83	8.575
A Pt. Ordinari, resta subvenció Exàmens Salut Escolar, curs 82-83	1.225

La il·luminació nadalenca que veïns i comerciants del carrer de Sió, instal·laren enguany

UNA NIT DEL GALL

per Guillem Viladot

Ell va arribar de lluny, com cada any. Venia per tal de ser el cap de la seva família, si més no, el dia de Nadal. Enguany, ho va voler ser com mai. Venia de tan lluny, però, que cada cop se sentia més foraster entre els seus, de manera que arribà a sentir-se estrany.

Durant el sopar, ell guaità la seva dona i s'adonà, com mai, que ja no sentia res per ella, com si fos una persona desconeguda. Mentre la veia així, unes paraules sagrades li trucaven damunt el record: «...en la salut i en la malaltia, en la sort i en la desgràcia...». Però ell es tapà les orelles a la promesa solemne, la promesa de ser dos en una mateixa carn. Ell, ara, era una carn remota, llunyana, diferent.

En acabar el sopar, ella, com cada any, va dir d'anar a la Missa del Gall. I ningú no la va seguir: ni ell, l'espòs, ni els fills. Quina cosa més singular que una mare se n'hagi d'anar sola a la Missa del Gall! Ningú no té l'obligació de creure que una missa, ni que sigui la de la nit de Nadal, és un sacrifici transcendent, però resulta incomprendible que una mare, amb espòs i quatre o cinc fills, no tingui ningú que l'acompanyi i se n'hagi d'anar sola a celebrar una cerimònia que, pel cap baix, també és, des de fa segles, una reunió comunitària, social, familiar, universal de bona voluntat.

Ell, que arribava de lluny, portava un missatge especial per a aquesta nit de Nadal. Ja feia temps que el volia transmetre. Els darrers anys hi va estar a punt, però el Nadal acabava fent-li respecte. Aquest any, en perdre la vergonya, en pensar que ell i la raó profunda del Nadal ja no tenien res a veure, s'hi atreví. Abans que ella se n'anés a la Missa del Gall, ell li va dir aquestes paraules: et deixo, és l'últim Nadal que ens veiem.

Ella, sense home i sense fills, convençuda de posseir la Veritat, se'n va anar a la Missa del

Gall, ben sola. Un dia, a ella li van dir que existia una Veritat que valia per totes les veritats menudes de cada dia, i que per aquesta Veritat, si fos cas, ho havia de deixar tot: l'espòs, els fills i la casa. I era ell qui la deixava.

Ell, des de lluny, va assabentar-se que no hi ha més veritat que la que vivim cada dia a les cases, al carrer i a la feina, i que l'altra veritat només és en la Cultura. Moltes vegades, per Nadal, els altres Nadals, ell en volia parlar amb la seva dona, i li hauria plagut de fer-li entendre que la veritat és una cosa petita i que es muda segons qui la diu o l'exercita. Però ella, posseïdora de la Veritat, no se l'hauria escoltat mai. I és que la Veritat és una cosa tan grossa que fa sordes les persones, i també les fa cegues i mudes a les petites veritats de cada dia. Ell hauria volgut tornar la vista, l'audició i la paraula a la seva dona, però va entendre que no era possible, va comprendre que ella s'havia quedat aturada, clavada en aquell temps des del qual li van afirmar que només hi ha la Veritat.

Com cada any, l'oficiant d'aquesta Missa del Gall parlà molt de la pau. Els diaris també n'anaven plens. Durant la missa, ella va rebre la pau i va donar la pau. I es va quedar amb la Pau, encara que no es trobava en pau, ja que l'home i els fills els sentia com una guerra que ella, que posseïa la Veritat, no mereixia.

A l'endemà, com que ella, l'espòs i els fills eren persones civilitzades, van menjar el dinar de Nadal. Escudella, carndolla i capó. Com cada any. Com totes les persones civilitzades que fan les coses segons manen els costums i la majoria. Ell i els fills es van fer un bon tip. Ella gairebé no tastà res. Com que posseïa la Veritat, la seva gana no era d'aquest món.